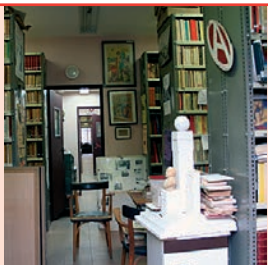

► Tardor Palestina

Què es cou // Pàgina 23
Des de Lliçà de Vall (Vallès Oriental) i Nou Barris (Barcelona) ens arriben propostes que barregen la cultura amb la solidaritat i la difusió del drama del poble palestí

► Memòria llibertària

Expressions // Pàgina 24
L'Ateneu Enciclopèdic Popular, referent de la cultura i del moviment obrer de la Barcelona de principis del segle XX, reivindica un nou espai per a dignificar la seva seu social

► Ferran Gallego

La indirecta // Pàgina 28
Aquest professor d'història a la UAB i històric militant d'esquerres, és un dels principals estudiosos sobre els feixismes, les seves arrels i les manifestacions actuals.

directa

setmanari de comunicació

núm. 23 // 25 d'octubre de 2006

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

Catalunya centra les operacions contra musulmans des de l'11-M

EL 30 D'OCTUBRE COMENÇA EL JUDICI DE L'ESCAMOT DIXAN

>>> De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

>>> Roda el món // Pàgina 18

Bloqueig a la pau a Euskal Herria

La Guàrdia Civil procedeix a fer l'inventari de l'Herriko Taberna de Zarautz, Arrano Taberna, havent d'acordonar la plaça del poble des de les 15:50h fins les 22:25h. La gent s'acumula a les cantonades de la plaça i els agents han de moure el cordó policial

>>> Així està el pati // Pàgina 12

Jutgen un mosso per la mort de Farid Bendaoud

Aquest dimecres 25 d'octubre es jutjarà el mosso d'esquadra que va disparar el tret que va acabar amb la vida de Farid Bendaoud el 14 de maig de 2004. Tan el fiscal com l'acusació particular demanen penes de presó de dos i quatre anys respectivament. Per la seva banda, diverses entitats de Santa Coloma de Gramenet han convocat una concentració per reclamar justícia davant aquesta mort deguda a un greu error policial.

ESPAI GRATUÏT DE PROPAGANDA ELECTORAL

Artur Mas, l'hereu torna

El deixeble de Jordi Pujol somia amb la reconquesta de la Generalitat. Des de la tardor de l'any 2003, l'equip encapçalat per l'estratega David Madí planifica fins al més mínim detall els passos per recuperar el poder. Els forts vincles que Convergència i Unió manté amb l'empresariat i l'alta burgesia catalana han facilitat un abundant finançament per les campanyes, DVDs i tota mena de despeses propagandístiques. Els informes i contrainformes filtrats a la premsa formen part d'aquesta operació. Hi han col·laborat funcionaris de la Generalitat i mossos d'esquadra en actiu fidels a CiU.

Així està el pati // Pàgina 17

>>> Així està el pati // Pàgina 9

"No hi ha conflicte per l'habitatge"

Aquesta és una frase d'Anton Costas, catedràtic d'Economia Política de la Universitat de Barcelona, president del Consell d'Endesa a Catalunya i membre de la Junta dels

Cercle d'Economia. Costas ha estat contractat per l'Ajuntament per a elaborar el "Llibre blanc de l'habitatge", document marc per a orientar les polítiques municipals en la matèria.

>>> Així està el pati // Pàgina 16

La vaca 'albera' en perill d'extinció

La vaca de l'Albera, autòctona de Catalunya, ha deixat de ser econòmicament rendible. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca obliga ara els ramaders a aplicar una llei

que no s'adequa al sistema de producció d'aquest animal. Si la situació no canvia, els ramaders portaran el ramat a l'escorxador a finals d'octubre i la vaca de l'Albera podria extingir-se.

Editorial

Judici a l'escamot Dixan

El proper 30 i 31 d'octubre seran jutjats per l'Audiència Nacional els membres de l'escamot Dixan acusats de terrorisme internacional pel fet d'haver tingut detergent a casa. La seva detenció no fou fortuïta, fou una detenció amb clara motivació política, quan el govern d'Aznar va voler justificar la participació de les tropes espanyoles en la guerra d'ocupació de l'Iraq. La seva detenció significava, a més, poder seguir amb l'espiral de criminalització de la immigració, presentant tots els estrangers com a terroristes en potència, capaços de crear napalm casolà a partir de productes de neteja domèstica.

Amb tot això, des de LA DIRECTA, hem de destacar que des del primer moment moltes de les veïnes i els veïns de Banyoles, de les comarques gironines i d'arreu no han deixat sols als companys. La Plataforma Aturem la Guerra de les comarques gironines ha liderat una campanya que ha aconseguit un ampli suport d'institucions, persones i col·lectius. D'aquí les 2000 signatures, les més de cinquanta entitats adherides i les mocions de suport dels ajuntaments i del propi Parlament de Catalunya; però sobretot la desena de concentracions i d'actes públics informatius i de solidaritat que han dut a terme en aquests tres anys i mig de lluita contra les encara existents clavegueres de l'estat.

Ara, i quan acabem de saber que s'ha fet efectiva l'ordre d'extradició de Youb Saudi a Algèria (un dels companys de l'escamot Dixan) tot i el temor manifestat per la Plataforma que sigui executat, ens cal exigir des de tots els àmbits l'absolució definitiva de tots els encausats, la denegació de les extradicions pendents a Algèria i la reparació dels danys que han sofert els qui han patit l'Operació Estany.

Pensem, doncs existim

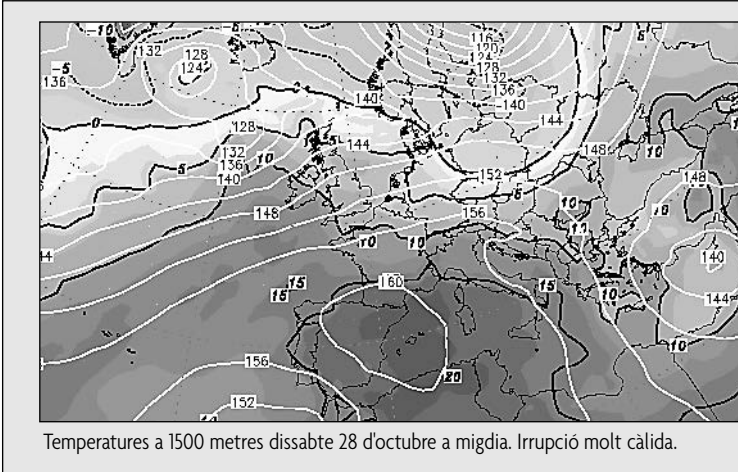
Perspectives revolucionàries

✉ Roger Costa
/directa@setmanaridirecta.info/

Encara que la paraula estigui tan desgastada i que avui dia no arribi a ser, ni tan sols, una utopia. Encara que ja ningú s'atreveixi a plantejar-la. Avui, com ahir, la revolució segueix sent l'única manera possible de fer un canvi real i profund en la societat. La classe dirigent té tan ben lligat el sistema que pretendre un canvi profund des de dins mateix resulta impossible, més utòpic que la pròpia revolució. Cal una maquinària econòmica, política i policial insoluble (i indesitjable) per aconseguir un poder al Parlament suficient per a fer aquests canvis. I si aquesta posició s'aconsegueix, ben aviat serà minada. La classe poderosa permet la democràcia mentre sigui servil, quan se li oposa, l'elimina. Però les perspectives revolucionàries d'avui no són com les dels referents que impregnen la nostra

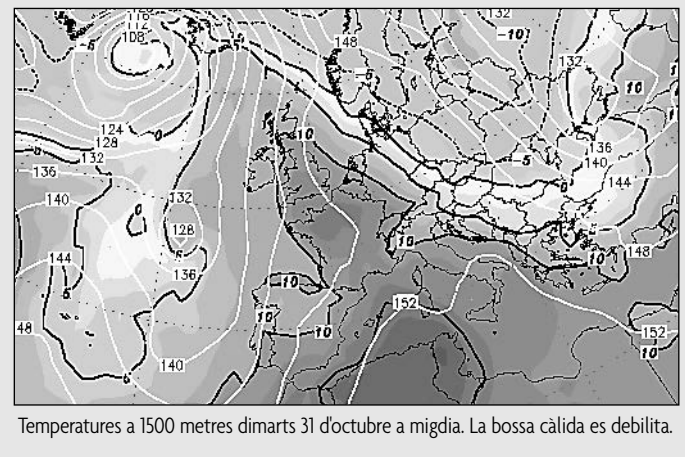
manera de fer. La situació actual no és com la del passat segle. Els moviments socials del segle XX es plantejaven la revolució perquè podien. Perquè eren moviments massius que abastaven la pràctica totalitat del poble. Perquè es vivia en societats clarament dividides en les que tothom sabia en quin bàndol estava. La classe proletària era conscient de la seva posició i aquest sentiment, així com el mode de viure industrial, la unia. Agrupats en barris obrers, en fàbriques enormes fent tots el mateix treball repetitiu i mecànic, sense més entreteniment ni coneixement en sortir de la feina que el que ells mateixos poguessin proporcionar. Tots aquests factors produeixen una cultura obrera, que és el que cohesiona i permet plantejar la revolució. La situació actual és més semblant a la del segle XIX, quan la cultura camperola fou destruïda per la industrialització i els moviments revolucionaris es movien en un

"antagonisme difús" fins que van trobar un element identitari, promociat pel propi industrialisme. Avui, en la societat postindustrial, destruïda la cultura popular i substituïda per la cultura de mercat, hem de buscar elements identitaris, hem de crear (i així ho estem fent) una nova cultura popular. Abans de fer la revolució, hem de ser una massa revolucionària. Abans de ser el poble en armes hem de ser el poble. El camí de la revolució passa per la cultura. Els principals obstacles són les nostres pròpies barres mentals, creades en un doble procés de desculturització i reprogramació, un rentat de cervell. Això no exclou altres tipus d'accions, però sí que hem de ser conscients de la facilitat amb què són manipulades i de la incomprensió que provoquen en una societat culturalment sotmesa al capital i a l'Estat. Avui, la nostra lluita està en la cultura, en crear i estendre una cultura revolucionària.

Torna la calor

A finals d'octubre tornem a recuperar la calor d'estiu. Entre dimecres i dijous hi haurà força núvols i algun ruixat. A partir de divendres els cels clars i les temperatures caluroses predominaran. Es podrà arribar als 30 graus a punts del prelitoral i interior. Aquest estiu es perllongarà fins dimarts, quan les baixes pressions atlàntiques tornaran a afectar les comarques de ponent i del sud.

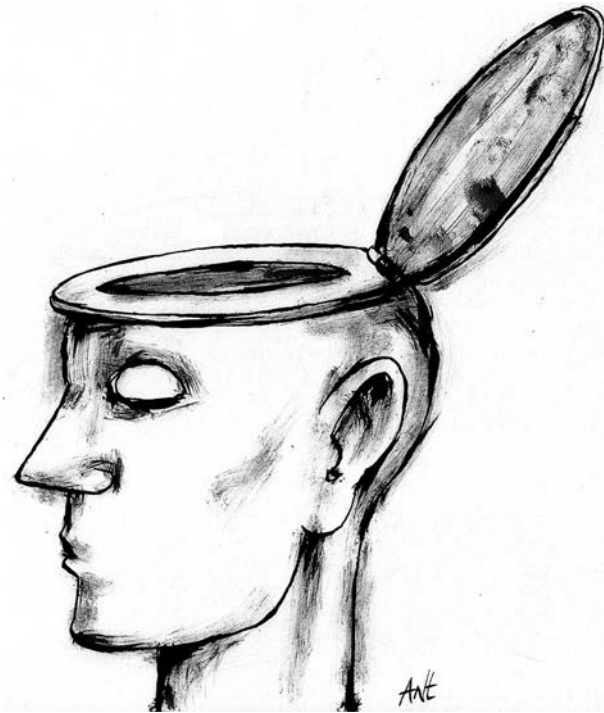

Com s'ha fet?

El debat sobre el titular de portada ha marcat el tancament d'aquest número, amb posicions dividides entre els que volien un titular més agitatiu (que demanés directament l'absolució dels encausats per l'Operació Estany) i els que preferien un text més informatiu, anunciant simplement la celebració del judici. A última hora i enmig d'un creuament de trucades i correus entre la redacció, girona i altra gent des de la seva feina o lloc d'estudis. La decisió final és la que heu vist a la portada. Suposem que no podrà convèncer tothom, però hem volgut ressaltar el treball fet des dels nostres companys i companyes de recollir totes les dades de detencions i operacions contra la comunitat musulmana fetes a Catalunya en els darrers anys.

El tancament del periòdic es va donar amb les notícies de fons de la Guàrdia Civil assaltant els locals de l'esquerra abertzale. Són uns fets gens casuals, marcats pel debat sobre el procés de pau que es donarà aquesta setmana al Parlament Europeu, tema reflexat a les pàgines de Roda el Món. Precisament per estar tan relacionat amb un article previst sobre el tema s'ha decidit dedicar-hi la fotografia de portada.

El racó il·lustrat

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ Roger Costa i Jesús Hita	FOTOGRAFIA J. L. Expósito, Pau Coll, Edu Bayer
REDACCIÓ De dalt a baix: Directa Girona * Impressions: Laia Alsina i Mariona Ortiz * Així està el pati: Guillem Sánchez, Laia Alsina, Jesús Rodríguez, Mariona Ortiz * Roda el món: Guillem Sánchez *	PUBLICITAT Jesús Hita
Observatori dels mitjans: Enric Borras * Què es cou: Gemma Garcia * Expressions: Roger Palà *	DISTRIBUCIÓ Xavi Camós
La graella: Berta Alarcó	SUBSCRIPCIONS Helena Olcina i Amigo

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL
Dipòsit Legal: GI-1528-2005
c/ Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902
L'Hospitalet de Llobregat
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografia@setmanaridirecta.info
il.lustracio@setmanaridirecta.info
disseny@setmanaridirecta.info
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 24

creative commons L·LICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
 (cc) **-Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.
 (nc) **-No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitat comercials.
 (nd) **-Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.
 - Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.
 - Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.
 Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

**EL QUE
VAN
DIR
ELS
POLÍTIQS**

PSOE. JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO (18-02-2003)
"Senyor Aznar, avui, sosté que els detinguts a Barcelona, com va dir vostè, són una cèl·lula perillosa vinculada a al-Qaeda? Ho manté?"
PSOE. TERESA CUNILLERA (05-03-2003)
"Miri senyor Acebes, el sabó és sabó, la mentida és la mentida i vostès no tenen cap credibilitat"
PSOE. JESÚS CALDERA (04-04-2003)
"Ens pensaven atacar amb detergent. Ho hem sabut després"

IU-ICV. GASPAR LLAMAZARES (30-06-2003)
"A aquest pas qualsevol que sigui una mica moreno i que vulgui col·laborar amb les feines de la casa serà detingut per vostès per ser membre d'al-Qaeda"

ERC. JOAN PUIGCERCÓS (18-03-2003)
"Expliqu'ns la veritat, senyor Aznar. No ens poden dir com van dir fa un mes que a Barcelona i a les comarques de Girona van ser detingudes persones relacionades amb una xarxa terrorista internacional d'al-Qaeda, perquè al final hem vist que era detergent."

CIU. JORDI JANÉ (05-11-2003)
"En aquest trencaclosques de l'Iraq moltes peces no encaixaven i per intentar encaixar-les es va dir: Fixeu-vos si és útil la nostra intervenció que els tenim al costat, avui mateix els hem detingut a Barcelona."

BANYOLES // OPERACIÓ ESTANY

"Escamot Dixan: absolució"

Els dies 30 i 31 d'octubre arriba el judici per una de les operacions policials més surrealistes del govern d'Aznar, que va servir per justificar la guerra d'Iraq

El proper dia 30 d'octubre començarà a l'Audiència Nacional espanyola el judici pel cas conegut com "l'Escamot Dixan", un dels casos més controvertits del govern de José María Aznar. És el colofó de les diligències iniciades fa més de tres anys, quan el 24 de gener del 2003 el govern del PP va organitzar una gran operació policial amb una ràtzia de detencions per justificar l'entrada del govern espanyol a la guerra de l'Iraq, al·legant que "teníem el perill aquí a casa mateix". Els sis ciutadans de Catalunya d'origen immigrant que seran jutjats fan front a l'amenaça d'entre 22 i 32 anys de presó.

Directa Girona
/girona@setmanaridirecta.info/

"Tinc la seguretat, la tenia i la continuo tenint que aquests senyors no han fet absolutament res. Els vaig posar en llibertat perquè no tenia ni un sol indicatiu de culpabilitat. Els romans enviaven els cristians a les feres pel fet de ser-ho i els nazis als catòlics, jueus i gitanos. Aposar és molt lleig, però aposto que seran absolts al seu dia", va proclamar públicament el jutge Guillermo Ruiz Polanco, que la nit del 24 de gener del 2003, per ordre del govern Aznar, va ordenar una sèrie de detencions que van suposar

"Tinc la seguretat, la tenia i la continuo tenint que aquests senyors no han fet absolutament res." (Jutge G. Ruiz Polanco)

l'entrada a presó de 16 persones i que a alguns els recordava una altra operació feta contra Catalunya el 1992 contra l'independentisme català, l'anomenada Operació Garzón.

Aquest dia del que parlava Ruiz Polanco ha arribat. Després

Madrid (30/09/03). Un dels quatre suposats membres de la suposada cèl·lula salafista vinculada a al-Qaeda desarticulada a Catalunya el mes de gener del 2003, contesta a les preguntes dels mitjans en arribar a l'Audiència Nacional

de més de tres anys, l'Audiència Nacional celebrarà els pròxims dies 30 i 31 d'octubre el judici pel cas popularment conegut com "Escamot Dixan".

► **Mobilitzacions antibèl·liques**
L'hivern del 2003, les mobilitzacions recorrien els carrers de pobles i ciutats d'arreu del món per aturar la guerra contra el poble de l'Iraq i posaven contra les cordes els governs que donaven suport a l'atac. El president dels EUA, George Bush, provava de justificar la invasió amb unes armes de destrucció massiva que no han existit mai, com fa poc va admetre la mateixa administració nord-americana. Aznar, prenent exemple de Bush, va decidir provar de justificar el seu suport incondicional a la política bel·licista del president dels EUA "trobant" terroristes amb "armes químiques" dins l'Estat espanyol. Així va començar el que ells van anomenar Operació Lago (Operació Estany). S'havia desmantellat a Catalunya, segons va declarar Aznar, "una cèl·lula terrorista amb armes químiques preparades per matar molta gent" i el secretari d'Estat nord-americà, Collin Po-

well, va utilitzar aquesta "gran operació" davant l'ONU per intentar convèncer els membres del Consell de Seguretat de la necessitat que donessin suport a la invasió de l'Iraq.

Posteriorment, les mateixes anàlisis de la policia espanyola van demostrar que, d'entre les fa-

D'entre les famoses armes químiques de què parlava Aznar, el producte comissat més perillós era detergent

moses armes químiques de què parlava Aznar, el producte comissat més perillós era detergent, raó per la qual ben aviat la "gran operació" contra el terrorisme inter-

nacional va batejar-se popularment amb el nom d'un sabó: el "cas de l'Escamot Dixan." Al mateix temps tots els partits, començant pel mateix PSOE, flagel·laven l'aleshores president del govern espanyol pel ridícul de l'operació.

► **Pressió popular**

La pressió popular i la inconsistència més absoluta van fer que les setze persones detingudes sortissin de la presó entre dos i tres mesos després, catorze dels quals el mateix dia que començava la invasió de l'Iraq. Les persones que havien estat detingudes van presentar una querrel·la davant el Tribunal Suprem espanyol per injúries i calúmnies contra Aznar i el seu ministre de l'Interior, Ángel Acebes, i una reclamació de danys patrimonials pel temps passat sense cap motiu a la presó. El malson de l'estranya operació aparentment, havia acabat. Aparentment, ja que Aznar es negava a reconèixer que s'havia equivocat, es negava a acceptar el ridícul de l'Escamot Dixan i el setembre del 2003 el fiscal va fer reobrir el cas amb l'excusa d'un informe de l'FBI, sol·licitat pel mateix govern del

PP, sobre el famós detergent. Tot i que l'informe no aportava cap novetat, Mohamed Nebbar, Ali Kaouka, Djamel Boudjelthia i Mohamed Tahroui, van haver de tornar a declarar a Madrid sense que el fiscal es molestés a comparèixer i el jutge va mantenir-los en llibertat. En el clima posterior a l'11-M i davant de la suspensió del jutge instructor del cas Ruiz Polanco, un company seu, Baltasar Garzón, el 25 de març del 2004 va assumir la causa i, sense que hagués aparegut ni un sol element nou i ni tan sols interrogar-los, va ordenar empresonar de nou aquestes quatre persones.

Després d'haver estat "danys col·laterals" de la guerra a l'Iraq, Nebbar, Kaoika, Boudjelthia i Tahroui també ho eren de l'11-M. Així ho va entendre, des del mateix moment en què es van produir les detencions, el gener del 2003, la Plataforma Aturem la Guerra de les comarques gironines, que va posar en marxa una campanya de mobilitzacions exigint la llibertat dels detinguts: va aconseguir el suport de persones, col·lectius i institucions i l'aprovació de mocions municipals reclamant l'arxiu de la causa. ☉

ACTES DE LA
CAMPANYA
"ABSOLUCIÓ
DE L'ESCAMOT
DIXAN"

24 D'OCTUBRE

Acte públic a la sala de plens de l'Ajuntament de Banyoles, 20h

26 D'OCTUBRE

Acte públic a Girona amb la participació de l'advocat Sebastià Salellas, familiars dels afectats, representants de la Plataforma Aturem la Guerra, Oleguer Presas i Roc Casagran. Sala La Farinera, 20h

27 D'OCTUBRE

Acció sorpresa al pregó de fires de Girona davant l'Ajuntament

28 D'OCTUBRE

Manifestació a Girona de suport als acusats de l'Operació Estany. Sortida a les 19h del Pont de Pedra de Girona

29 D'OCTUBRE

Sortida des de Girona d'un autobús cap a Madrid per assistir al judici

30 I 31 D'OCTUBRE

Inici del judici. Concentració davant la seu de l'Audiència Nacional

GIRONÈS // CAMPANYA EN DEFENSA DELS DETINGUTS

Més de tres anys en lluita

La Plataforma Aturem la Guerra de les comarques gironines manté la campanya per reivindicar la innocència dels detinguts en l'Operació Estany

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

La Plataforma Aturem la Guerra de les comarques gironines va néixer per expressar el rebuig a la intervenció militar nord-americana a l'Afganistan. Amb una gran capacitat de mobilització es va aconseguir treure al carrer 50.000 persones a Girona sota el lema "No a la guerra", la manifestació més gran feta mai a les comarques gironines.

Des d'un principi, la Plataforma va assumir la defensa dels imputats en l'Operació Estany i va passar a tenir-la en compte en totes les seves mobilitzacions. Així, ja en el manifest de la multitudinària manifestació del 15 de febrer de 2003 s'exigia la llibertat dels detinguts. I en la del 15 de març, segona jornada internacional contra la guerra, de nou es demanava la seva immediata posada en llibertat abocant simbòlicament sabó a la Delegació del Govern espanyol de Girona, per recordar que la substància més perillosa de les comissades per la policia havia estat detergent.

Des d'un principi, la Plataforma va assumir la defensa dels imputats en l'Operació Estany

La nit del 20 de març de 2003 la majoria dels detinguts van ser posats en llibertat. S'havia aconseguit una gran victòria. Dos dies després, el 22, els alliberats prenién la paraula en els parlaments de la manifestació de la tercera jornada internacional contra la guerra a Girona, i la Plataforma exigia la llibertat dels companys que encara quedaven empresonats, l'arxiu de l'Operació Estany i la dimissió del govern. A Banyoles, els alliberats van tenir una càlida rebuda dels seus veïns, amb un "acte de desgreuge" que va comptar amb la presència de l'alcalde de la població Pere Bosch.

Quan semblava que el malson s'havia acabat i tots els arrestats estaven en llibertat foren detinguts Youb Saoudi i Mohamed Be-

Concentració de la campanya en defensa dels detinguts en l'Operació Estany davant l'estació de tren de Girona. (21/6/04)

naboura, veïns de Salt i Banyoles respectivament, en motiu d'unes peticions d'extradició a Algèria. La Plataforma Aturem la Guerra va fer noves accions per exigir la llibertat d'en Youb i en Mohamed i l'arxiu de l'Operació Estany i va posar en marxa una campanya de mocions als ajuntaments.

Però el malson continuava i el govern, a través d'un nou fiscal, va fer reobrir el cas per a quatre dels setze detinguts inicialment. La Plataforma, a través d'una roda de premsa, va denunciar les maniobres del govern i va convocar més mobilitzacions. Els quatre companys de l'Operació Estany van ser citats a declarar a l'Audiència Nacional. Mentre declaraven, representants de la Plataforma es van concentrar davant l'Audiència amb el suport d'altres grups de Madrid, però l'acte va ser dissolt per la policia. Es va confirmar que es tractava d'una nova maniobra del govern, ja que el fiscal no es va molestar ni a assistir a la compareixença i el jutge els va deixar a tots quatre altre cop en llibertat. Les mobilitzacions populars van demostrar ser claus.

Però sembla que les peticions d'extradició van ser el recurs utilitzat pel govern per evitar acceptar el seu nyap. Així fou detingut el veí

de Banyoles Djamel Boudjelthia per una nova petició d'extradició. En aquest cas la demanda ni tan sols anava dirigida contra en Djamel sinó contra en Larbie Allag, la identitat del qual va ser utilitzada pel veí de Banyoles per poder sortir del seu país en plena guerra civil. En conèixer la nova detenció, un centenar de persones es van concentrar davant de la comissaria de la policia nacional i dels jutjats de Girona. Djamel Boudjelthia fou alliberat, però, mentre era conduït a Madrid.

Després dels atemptats de l'11 de març de 2004 i de les eleccions generals, en una roda de premsa, la Plataforma va recordar que Zapatero havia guanyat les eleccions gràcies a les mobilitzacions i ara havia de retirar les tropes de l'Iraq, alliberar els detinguts i arxivar l'Operació Estany. Però el polèmic jutge Baltasar Garzón va substituir Guillermo Ruiz Polanco i, sense cap element nou, va ordenar immediatament detenir els companys imputats en l'Operació Estany: en Djamel Boudjelthia, en Mohamed Nebbar, l'Ali Kaouka i en Mohamed Tahroui. La plataforma va intensificar de nou les mobilitzacions amb concentracions setmanals davant la subdelegació del govern a Girona i cam-

panyes de recollida de firmes i de mocions als ajuntaments. Destacades personalitats de la vida política, cultural i social de les comarques gironines i molts ciutadans anònims s'adherien a la

Destacades personalitats de la vida política, cultural i social de les comarques gironines i molts ciutadans anònims s'adherien a la campanya

campanya. El cas també va aparèixer a l'Informe Anual de SOS Racisme, que considerava l'Operació Estany un cas de vulneració de drets i detenció il·legal.

La pressió popular va arribar als ajuntaments, davant els quals

es van organitzar concentracions, i als plens municipals, que aprovaren mocions reclamant al Govern la posada en llibertat dels detinguts, contra les extradicions a Algèria i l'arxiu de l'Operació Estany. Representants de la Plataforma s'entrevistaren amb organitzacions internacionals de drets humans com ara Amnistia Internacional i Internacional Rights Watch; també es van reunir amb diversos dirigents polítics catalans i amb el conseller de Justícia, Josep Maria Vallès. Per aquest camí el cas va arribar al Parlament de Catalunya, que va aprovar una moció instant la Generalitat a fer totes les gestions davant del govern de l'Estat perquè deneugués les extradicions a Algèria de Youb Soudi i Mohamed Benabouira. El cas també va arribar al Congrés a través d'una pregunta parlamentària al president del Govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero.

Després de més de tres anys, l'Operació Estany arriba a judici. Serà els pròxims dies 30 i 31 d'octubre a l'Audiència Nacional. La campanya arriba en els propers dies al seu punt més àlgid on s'ha de demostrar una vegada més el suport social pels detinguts, que ha estat clau en tot el procés. **Ⓢ**

» El 23 de gener de 2003 començava l'Operació Estany. Una petició judicial francesa que es comprovin certes empremtes digitals esdevé una operació policial a gran escala. La policia espanyola irromp violentament i de nit en desenes de vivendes de Banyoles, Olot, Salt, Badalona, Santa Coloma de Gramenet i Sant Jaume de Llierca. El resultat són 23 detinguts, tots treballadors immigrants d'origen magribí.

» Al dia següent, Aznar, en la roda de premsa posterior al Consell de Ministres a A Coruña, declara que amb l'Operació Estany "se ha desarticulado una célula de al-Qaeda" _

CATALUNYA // 46 DETINGUTS DES DELS ATEMPTATS DE L'11 DE MARÇ DE 2004

Catalunya acumula la majoria de detencions de suposats islamistes

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

Un total de quaranta-tres persones han estat detingudes a Catalunya en diverses operacions contra el terrorisme internacional després dels atemptats de l'11 de març de 2004 a Madrid. La primera gran operació va realitzar-se el gener del 2003 en diverses localitats de les comarques gironines i a Badalona i Santa Coloma de Gramenet, fou l'anomenada Operació Estany. De les setze persones detingudes en aquesta operació, sis seran jutjades a l'Audiència Nacional els pròxims dies 30 i 31 d'octubre.

Quaranta-tres persones han estat detingudes a Catalunya en diverses operacions contra el terrorisme internacional després dels atemptats de l'11 de març

Catorze mesos més tard, el maig del 2004, la policia espanyola realitzava una nova operació a Vilanova i la Geltrú i a Madrid i detenia dos ciutadans algerians acusats de falsificar documents per al-Qaeda. Els arrestats se'ls va relacionar amb l'anomenada cèl·lula d'Hamburg. Uns dies més tard la policia detenia, també a Vilanova i la Geltrú, tres persones més sospitoses de donar suport a al-Qaeda, però en qüestió d'hores van quedar en llibertat sense càrrecs. Al setembre d'aquell any, en una nova operació, aquesta a càrrec dels Mossos d'Esquadra i coordinada pel jutge de l'Audiència Nacional Ismael Moreno, es van detenir dotze persones d'origen pakistanès, la majoria del barri del Raval, sota l'acusació de finançar accions terroristes com ara els atemptats contra les ambaixades nord-americanes a Kenia i Tanzània, el 1998. Fou la primera opera-

Aturem la Guerra

Barcelona, 24/01/03. Membres de la Policia Nacional traslladaven des de la Jefatura de Barcelona a un dels detinguts en l'operació contra la suposada xarxa d'al-Qaeda, que es va fer a diverses localitats barcelonines i en la que foren detingudes setze persones

ció dels mossos en matèria terrorista tot i no tenir transferides aquestes competències.

Les actuacions a Catalunya contra el terrorisme internacional no van acabar aquí i dos mesos

més tard, el novembre del 2004, en una operació a escala estatal i ordenada per Baltasar Garzón, la policia detenia l'imam de la mesquita de Cerdanyola de Mataró i 37 persones més presumptament

implicades en l'11-M. El mateix mes Garzón ordenava processar un ciutadà marroquí resident a Reus per la seva presumpta implicació amb una cèl·lula dels Països Baixos a qui la policia atribuïa l'as-

L'Estat espanyol extradita un dels afectats de l'Escamot Dixan tot i el risc d'execució

La setmana passada es va fer efectiva l'extradició del veí de Salt (Gironès) Youb Saudi, un dels afectats per l'Operació Estany. La Plataforma Aturem la Guerra de les Comarques Gironines ha expressat la seva preocupació pel greu risc que corre la vida de Youb Saudi, ja que no està garantida ni davant de l'estat algerià ni davant dels paramilitars, recordant les denúncies que encara avui recullen els informes dels organismes internacionals de drets humans sobre les tortures i les desaparicions presents en el sistema policial i judicial de l'estat nord-africà. Youb Saudi va ser detingut l'11 de setembre del 2003 per una petició d'extra-

Els fets dels que se l'acusava van passar quan ja estava a l'Estat espanyol

dicció per un suposat delictes de terrorisme, imputació que sempre ha estat negada pel saltenc, i que hauria estat comès en tot cas durant els anys més durs de la dictadura militar algeriana.

La mà del govern va fer que el malson de l'Operació Estany tornés a començar. L'Audiència Nacional el va fer detenir per la pe-

ticció d'extradició motivada per uns fets que es remunten a l'any 1998 a Algèria, quan Youb Saudi ja era a l'Estat espanyol amb l'estatus de refugiat. Mai abans, ni quan era a la presó per l'Operació Estany, ni quan havia renovat amb tota normalitat el passaport al Consolat d'Algèria a Alacant, havia aparegut cap petició d'extradició. La sorpresa de la petició, nou dies després que els detinguts presentessin una demanda per a reclamar la compensació patrimonial pels danys derivats de la seva detenció injusta i d'una visita del govern Aznar a Algèria, va ser analitzada com un nou intent de justificar el fiasco de l'Operació Estany.

sassinat del cineasta Theo van Gogh. El juny del 2005, en una altra macrooperació estatal, la policia detenia vuit persones a Santa Coloma de Gramenet, cinc d'elles sota l'acusació de reclutar mujahidins i les altres tres d'estar presumptament relacionades amb l'11-M. Gairebé simultàniament, es detenien a Puigcerdà un altre ciutadà d'origen àrab que treballava per al fill de la família Pujol-Ferrusola per la seva presumpta vinculació a al-Qaeda.

Montserrat Tura va arribar a criminalitzar els participants en les concentracions de suport als detinguts

La darrera operació del 2005 es va dur a terme el mes de desembre amb dinou detinguts arreu de l'Estat, tres dels quals a Lleida. Però la segona setmana de gener del 2006 tingué lloc l'Operació Chacal, dirigida des de l'Audiència Nacional, que va desenvolupar-se en diverses localitats de Guipúscoa, Madrid i Catalunya —entre elles Vilanova i la Geltrú i Santa Coloma de Gramenet—. A Vilanova i la Geltrú van detenir-se catorze persones, mentre que a Santa Coloma quatre més. Entre aquests detinguts hi havia Osama Nakhcha, un jove de 24 anys a qui s'acusava d'haver facilitat suposadament la fugida a tres implicats en l'11-M; la seva detenció va motivar la mobilització dels veïns del seu barri en tractar-se d'un conegut membre de diferents col·lectius socials i polítics de Santa Coloma. Aquestes mobilitzacions van ser durament criticades per la consellera d'Interior, Montserrat Tura, a través d'un article a la premsa espanyola en què va arribar a criminalitzar els participants en els actes de suport. Després de cinc dies de detenció incomunicada, tant Osama com els altres tres veïns de Santa Coloma detinguts, van quedar en llibertat sense càrrecs, la qual cosa suposa que la seva detenció va ser un nou error policial. ☉

Impressions

Montse Santolino. Periodista /opinio@setmanaridirecta.info/

Sense excuses: pobresa, mentides i cintes de vídeo

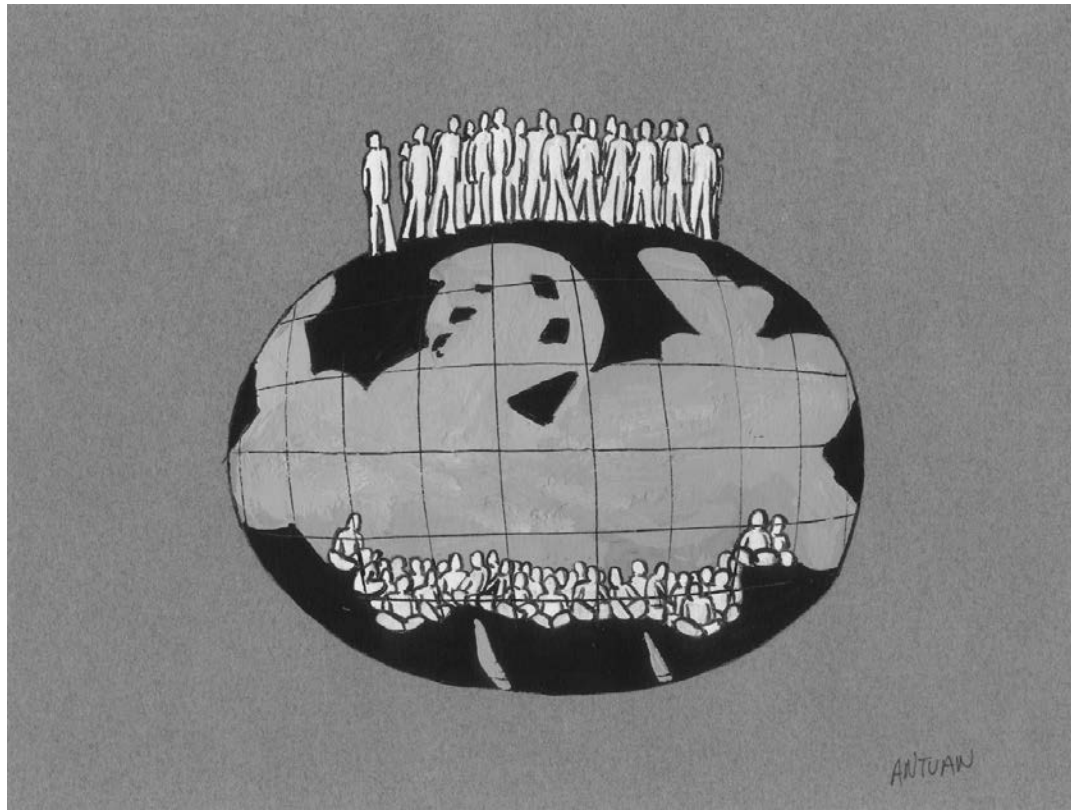
La Campanya del Mil·lenni de les Nacions Unides vol donar a conèixer els vuit Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni que la comunitat internacional va aprovar l'any 2000, com el "full de ruta" de la cooperació internacional, per eradicar la pobresa mundial. A través d'una subcampanya anomenada Sense excuses (www.sinexcusas2015.org), Nacions Unides vol incidir en l'opinió pública i "promoure un moviment social global" que exigeixi el compliment d'aquests objectius i reclami els canvis oportuns per assolir-los l'any 2015.

Coincidint amb el 17 d'octubre, Dia Mundial per a l'Erradicació de la Pobresa, aquestes campanyes van proposar la realització, arreu del món, d'un acte simbòlic d'adhesió, apte per a tots els públics: aixe-

car-se contra la pobresa. A Espanya, la difusió d'aquesta idea es va deixar en mans d'una de les agències de publicitat més importants, BBDO, que va organitzar la seva particular campanya. Va començar per inventar-se un col·lectiu, anomenat 4 Gats, i aquest va protagonitzar una acció, el robatori de la cadira de Zapatero al Congrés, de la qual es va fer un fals vídeo que es va penjar en un fals blog (<http://levantatezp.blogspot.com>) i que ha aixecat, en comptes de gent, molta polseguera.

Finalment, el responsable de la campanya Sense excuses les ha hagudes de demanar per les conseqüències no previstes de l'enregistrament i la difusió del fals vídeo (constitució de delictes, acomiadament de personal, etc.), i l'empresa BBDO s'ha hagut de defensar de les crítiques al fals blog dient que la seva participació havia estat desinteressada, i que sospitar sempre de les iniciatives privades era una opció equivocada i poc intel·ligent. Cal dir, però, que BBDO, a la seva web, es mostra molt satisfeta per la repercussió sense precedents de la seva "acció de comunicació viral" i per haver aconseguit que les inscripcions per participar a "l'esdeveniment" del seu "client" es multipliquessin.

Encara que ja és habitual que les ONGD (Organitzacions No Governamentals per al Desenvolupament) deixin en mans d'empreses de publicitat els seus missatges i això ha afavorit el consum de solidaritat, autors com V. J. Benet, professor de Comunicació Audiovisual, adverteixen que el llenguatge publici-

tari ha silenciats les víctimes del Sud i ha despolititzat el donant. Els discursos que emfatitzaven la millor gestió (privada) de les ONG, el seu apartidisme o la seva neutralitat política s'han utilitzat també de forma ambigua i confusa de manera que, finalment, tal com demostra un estudi presentat al recent 6è Congrés Nacional de Fundraising, el perfil actitudinal majoritari del donant espanyol és el d'una persona que prefereix les organitzacions grans, independents, amb estructures fortes, i que no facin política.

Després d'haver recorregut durant molts anys aquest camí,

ara són les pròpies Nacions Unides que ens demanen que pressionem els nostres polítics perquè lluitin més decididament contra la pobresa però, per convèncer-nos, recorren també a una empresa que inventa un actor social minoritari que dota d'un llenguatge i una estètica contestatària, i crea una acció directa fictícia, com una estratègia més, combinable amb altres de màrqueting viral o experiencial, on les noves tecnologies i la creació "d'esdeveniments" van de la mà. BBDO diu a la seva web que la idea de la "peça viral" era "promoure la participació i el debat social", però amb aquesta

falsa acció i aquests falsos activistes, primer ha desviat el debat de l'autèntica causa i, després, ha jugat amb un imaginari polític alternatiu, i el desacredita. Tot plegat, una manera ben curiosa de cridar al compromís polític real.

En qualsevol cas, el que difícilment té excusa és que després de tants anys de protagonisme social de les ONGD a Espanya i Catalunya, la lluita contra la pobresa mundial no disposi d'un raonat i raonable suport social, susceptible de transformar-se en exigències polítiques. Potser és que per això calien més compli- ces i no tant, clients.

Nacions Unides recorre a una empresa que inventa un actor social minoritari i crea una acció directa fictícia, com una estratègia més

Rosa Carbó. Sociòloga. /opinio@setmanaridirecta.info/

V de vivenda, avançant posicions

Ara era hora de donar el pas d'allò individual a allò col·lectiu. De començar a visualitzar que el problema de l'habitatge no és una qüestió individual sinó que traspasa fronteres i deixa en evidència les misèries de la nostra societat com ara el desequilibri cada cop més indignant entre aquells que tenen més i la gran majoria que té menys possibilitats de poder desenvolupar el seu projecte de vida autònomament.

D'aquí que, no sols els joves, sinó també les famílies monoparentals, els vidus o vídues, divorciats i divorciades, etc., tenen problemes alhora de mantenir la seva independència i de tenir una vida digna. No demanen grans salaris i comoditats, únicament realitzar el dret universal de

poder viure la seva vida tal i com volen viure-la, sense haver de recórrer a familiars i amics o a la beneficència estatal o privada. Perquè tenim drets és perquè es surt al carrer a reivindicar quelcom nostre i que ens pertany com és realitzar els nostres projectes de vida.

La lectura col·lectiva del problema de la vivenda manifesta que ens hem cansat de ser carn suculenta d'immobiliàries, de bancs i de caixes. Que ja no suportem més ser els protagonistes d'anuncis de nous crèdits i hipoteques que signem feliçment. Una sentència que ens sotmet i subjuga a condicions il·limitades. Per què, qui es posarà en vaga, qui reivindicarà els seus drets laborals o qui es queixarà si posa en perill, no sols el sou, sinó

Aquells que vulguin realitzar un esport de risc com és tenir un o més fills, els podran deixar, amb tot el seu amor, la seva hipoteca

també la seva casa? Qui podrà tenir el luxe de treballar menys de vuit o deu hores i dedicar-se a altres projectes si no arriba a finals de mes per pagar la hipoteca? La dependència amb el banc, per una banda, i amb l'empresari, per l'altra, és molt més gran que en altres èpoques. Si abans els nostres pares van invertir deu anys de la seva vida per tenir una vivenda de propietat, nosaltres hem d'invertir quaranta o cinquanta. I això de moment, perquè ja s'ha pensat en les hipoteques hereditàries. Així, aquells que vulguin realitzar un esport de risc com és tenir un o més fills, els podran deixar, amb tot el seu amor, la seva hipoteca.

L'evidència de la dimensió col·lectiva del problema de la vivenda està deixant de manifest

les seves causes com ara un tipus de desenvolupament econòmic basat en el totxo i dependent d'un dels grans i tradicionals poders fàctics com és la banca. També es comença a evidenciar que part de la incapacitat de resposta dels partits polítics és perquè, com diu el refrany popular, "no mosseguis la mà que et dona de menjar". Per això s'ha de continuar aprofitant la conjuntura electoral i d'altres moments clau per obligar les forces polítiques a fer alguna cosa o per deixar clara la seva incapacitat de representar la ciutadania i començar a executar mesures de control del preu de l'habitatge o contra l'especulació, entre d'altres.

Josep Puig. Dr. enginyer industrial i professor a la UAB

/opinio@setmanaridirecta.info/

L'energia nuclear: pot resoldre el problema de l'escalfament global?

L canvi climàtic és, de lluny, el problema més seriós de vulnerabilitat pel que fa al sistema energètic vigent al nostre món. Tot i les incerteses, hi ha motius suficients per exigir accions immediates de precaució, molt més agosarades que no pas les que fixa el Protocol de Kyoto, avui en vigor.

A les darreres dècades s'han desenvolupat in comptables tecnologies energètiques que permeten captar els fluxos d'energia que hi ha a la biosfera, emposos bàsicament per la radiació solar que el nostre planeta recull, en el seu viatge entorn del Sol, i per les forces d'atracció generades pel cossos celestes. Aquests fluxos són lliures de carboni fòssil i es presenten en quantitats més que suficients per poder cobrir les necessitats d'energia presents i futures. A més a més, el present sistema energètic industrialista és enormement ineficient (tant en les tecnologies de subministrament com en les tecnologies

d'ús final), cosa que fa que hi hagi enormes oportunitats de millorar-ne el seu funcionament. L'estalvi d'energia generat pel seu ús eficient és la font d'energia més important que els humans tenim a l'abast.

Comparativament, generar electricitat mitjançant la fissió de l'àtom d'Urani-235 emet menys CO₂ que no pas si es fa amb combustibles fòssils. Tot i que hi ha autors que consideren que si es té en compte tot el cicle del combustible nuclear i s'aplica a la nuclear la metodologia de valoració del cicle de vida, aleshores la diferència ja no és pas tan significativa. Fins i tot quan la llei del mineral d'Urani davalla per dessota d'un determinat llindar, les emissions de CO₂ podrien ser comparables a les de les centrals tèrmiques de cicle combinat de gas.

Per fer front al greu problema de l'escalfament de l'atmosfera hi ha qui ha arribat a creure que la introducció massiva de l'energia nuclear pot resoldre el problema de les emissions de gasos d'efecte hivernacle.

De fet, la consideració pràctica més important, que mai no es posa sobre la taula, és: quantes centrals nuclears s'haurien de construir perquè impactessin de forma considerable en les emissions de CO₂ procedents de les centrals tèrmiques de combustibles fòssils?

L'energia nuclear és una font d'energia que es basa en la fissió d'un isòtop de l'Urani, l'Urani-235, del qual només un 0,711% es troba en l'urani natural (el 99,28% de l'urani natural és U-238, que no és pas fissionable). Els minerals d'urani que avui s'exploten tenen un contingut d'entre 0,2% i 0,003% d'urani, cosa que fa que s'hagi de sotmetre a un procés de concentració (a fàbriques de

concentrats de mineral d'urani), en el qual es generen (en quantitats ingents) els anomenats estèrils de la mineria d'urani que contenen el 85% de la radioactivitat original del mineral. Aquest procés és un procés molt contaminant, tot i que ben desconegut per la opinió pública.

De fet, la realitat ha demostrat que l'energia nuclear no ha passat la prova del mercat, doncs arreu on hi ha un mercat d'energia, més o menys lliure, la nuclear ha hagut de ser tractada amb tota mena de privilegis i tractes de favor per fer que continués generant electricitat, doncs els kWh generats amb reactors nuclears han demostrat no ser competitius amb altres formes de generació.

Els qui proposen l'energia nuclear per a cobrir les necessi-

tats energètiques del món obliden que l'energia nuclear produeix únicament energia elèctrica, i l'electricitat és només una part de l'energia consumida al món. Avui l'energia nuclear representa una mínima part del subministrament d'energia primària al món i el 17,1% de la generació d'electricitat.

El Consum d'Energia Primària (CEP) al món va ser, l'any 2003, de 10.224 Mtep (milions de tones equivalents de petroli). Les estadístiques oficials diuen que l'aportació nuclear al CEP va ser del 6,1% (624,3 Mtep) l'any 2003. Però si observem l'energia elèctrica que l'any 2003 va aportar la fissió nuclear, veurem que els reactors nuclears en funcionament varen generar 2.758,4 TWh (una TeraWatt-hora és igual a mil milions de kWh) d'electricitat,

que és l'única forma d'energia útil que aporta la fissió de l'àtom d'U-235. Si es fa la transformació d'energia elèctrica a energia tèrmica (a raó de 860 kcal/kWh), s'obté que els 2.758,4 TWh equivalen a 237,2 Mtep, una xifra que comparada amb els 624,3 Mtep que es llegeixen a les estadístiques oficials, és 2,6 vegades més petita. Per tant, la aportació real energètica útil de la nuclear seria del 2,3% i no del 6,1% com s'afirma en base a les estadístiques energètiques dels organismes oficials.

Més endavant veurem com l'energia nuclear, a més de no ser cap solució per l'escalfament del planeta, planteja riscos molt més grans: la proliferació nuclear i l'enverinament radioactiu de la biosfera.

L'energia nuclear no ha passat la prova del mercat, doncs arreu on hi ha un mercat d'energia ha hagut de ser tractada amb tota mena de privilegis i tractes de favor

Jordi Garrigós. Estudiant i membre d'Endavant (OSAN)

/opinio@setmanaridirecta.info/

Jona: el penúltim cap de turc

Quan els mass media apunten, tremola. Durant les últimes setmanes hem assistit a un intens debat de conscienciació social sobre la perillositat del que ells anomenen els antisistema. *La Vanguardia*, *El Periódico* o *El País* (aquests dos últims exemples del periodisme progressista, o això diuen) van iniciar una campanya amb l'objectiu de crear alarma social després dels disturbis ocasionats pels fets del Forat de la Vergonya. La suspensió de la cimera de ministres d'Habitatge va ser la gota que va fer vessar el got i que va portar a numerar en 250, segons Mossos d'Esquadra, els activistes violents disposats a ocasionar incidents sota qualsevol pretext. La primera víctima de tot aquest entramat entre l'administració, els cossos policials i els

seus bulldozers mediàtics és en Jona, en llibertat en càrrecs acusat de danys, desordres públics i atemptat a l'autoritat després de la manifestació de defensa del parc autogestionat del barri de la Ribera. La detenció d'aquest jove s'emmarca en el fet de buscar un cap de turc que pagui els plats trencats. Hem de pensar que ja no cal discutir sobre els problemes amb els que ens trobem els joves —ja no diguem buscar-ne solucions— quan tenim un culpable? Aquesta és la seva filosofia, pel que sembla.

Un fet d'aquestes característiques no és nou als Països Catalans. Cap a l'any 1999, el llavors ministre de l'Interior, Jaime Mayor Oreja, ja va elaborar una llista d'elements subver-

El debat polític no gira entorn les solucions, sinó en presentar la dissidència com un entorn aïllat i violent

sus després dels incidents ocorreguts a la UAB a causa de la visita de José Maria Aznar. En aquella ocasió, diversos joves catalans van veure els seus noms associats amb el món abertzale pel simple fet d'anar de vacances al País Basc. Altres casos on la relació entre mitjans i administració ha estat molt flagrant són les protestes a Barcelona per la normativa del civisme, les Festes de Gràcia dels últims anys o el cas del 4F i els tres empresonats. Només calen unes poques pàgines de diari, un parell d'intervencions de l'exparlamentària d'ERC i reconeguda sionista catalana Pilar Rahola a TV3 (la meva?) i una declaració de Jordi Hereu per crear una forta (i irreal, evidentment) alarma social. L'any 1993,

Noam Chomsky escrivia que "necessitem quelcom que serveixi per domesticar els ramats, allò que serà la nova revolució en l'art de la democràcia: la fabricació del consens". A l'actualitat, la ironia del lingüista nord-americà segueix més vigent que mai. El debat polític no gira entorn les solucions, sinó en presentar la dissidència com un entorn aïllat, violent i el que és més important, buit de contingut ideològic. Aquí entrem en joc nosaltres, hi entra la *DIRECTA*, *Okupem les Ones*, *L'Accent*, *La Burxa*, *Ordint la Trama*, *L'Avanç* i tants d'altres que treballem com a estructures de suport als moviments socials i que no entrem al joc dels mitjans de comunicació convencionals.

Navegant per la xarxa

Manifestació de Mossos

Es Mossos d'Esquadra es manifesten. Sí, dijous 26 d'octubre surten al carrer per demanar millores laborals i, molt especialment, un augment de sou perquè el que ha anunciat la conselleria d'Interior no els sembla suficient. Davant d'aquesta notícia no ens hem pogut estar d'entrar a la ja "més que coneguda" web mossosdesquadra.com. Un exercici que podria servir a més d'un mitjà de comunicació per fer un estudi acurat sobre si els qui anomenen "violents" són a una o altra banda de la barrera... Al fòrum de la web policial podem trobar tot un seguit de propostes per assegurar que la manifestació serà un èxit: des de portar bragues per tapar-se la cara fins a cremar la conselleria d'Interior. Però anem a pams. La proposta de tapar-se la cara sorgeix d'un participant al fòrum que considera que quan vulguin ensenyar una pancarta pujada de to, i esperant la complacència dels "companys" antiavalots, és millor fer-ho darrera d'una braga per garantir que no seran reconeguts. També hi ha els qui animen els companys a formar part de les "indisposicions" que, des de fa dies, pateixen bastants membres de les forces de l'ordre i que, en algunes comissaries, asseguren que són del 50%. Però sempre hi ha la veu de la prudència. Entre crides a que el personal de la seguretat privada se sumi a la protesta, hi ha qui considera que, tot i que la reivindicació és justa i necessària, caldria deixar-la per més enllà de l'1 de novembre, "no fos cas que CiU ens utilitzés per fer campanya". I als moguts per l'ètica democràtica s'hi han d'afegir els qui reben sospitosos missatges al mòbil convocant-los a una falsa concentració davant de la seu del PSC a Barcelona. Això sí, de totes les propostes que van llançant-se al fòrum n'hi ha una que ens ha sorprès especialment: la de cremar la conselleria d'Interior perquè, com explica l'autor: "Mestic jugant el pa dels meus fills (...) Rieu-vos de les imatges que veiem als Telenotícies quan les drassanes d'algun país fan expedients de regulació perquè, si d'alguna cosa en sé un munt en aquesta vida, és de lluitar". Aquesta aportació desferma l'enginy de la resta de participants. Així, Gas afegeix: "Millor fotre foc a Maragall, encara que estaria una setmana cremant. Borratxo!". Comentari al qual s'hi sumen d'altres com: "Perquè la gasolina va molt cara que si no..." o "Segur que deu tenir unes reserves que podria estar encès fins al final de los tiempos. Seria bo com a estudi científic, no creus?". Unes propostes que, si apareguessin a qualsevol pàgina web dels moviments socials, serien perseguïdes, denunciades i criminalitzades pels polítics. I per la premsa que presumeix d'imparcialitat.

Si no diu el contrari

Clara Pons Empordà

Cada vegada és més comú crebre cartes a casa que comencen així: "Li hem obert una nova targeta bancària..." o "Hem cregut que li interessaria una línia de tractament..." o "Ens complau anunciar-li que a partir d'avui vostè pot gaudir d'un nou servei X..." i acaben totes dient "si no ens indica el contrari en un període X de temps, procedirem a donar-lo d'alta".

Cada vegada que rebo una carta d'aquestes, a banda de considerar que això és un abús de confiança m'agafa una mala llet de proporcions exagerades. Qui té les penques de decidir per mi i, a sobre, de disposar dels meus diners i del meu temps? Junt amb la mala llet, m'agafa un sentiment d'indefensió que no em puc treure de sobre perquè sé que, malgrat que en algun cas arribés a guanyar si posés una denúncia, la cursa titànica d'advocats, judicis, despeses, etc. m'acabaria les forces i els recursos materials.

Tot això comptant que reb la carta a temps (o sigui, a temps per dir que no m'interessa l'oferta que m'estan presentant) i que no m'hagi de barallar amb cinquanta màquines per poder donar-me de baixa. I a vegades encara haig de sentir, després de pitjar la tecla corresponent uns 10 cops, una veu incrèdula de la recepcionista a l'altra banda del telèfon que em pregunta sorpresa si de veritat no m'interessa l'oferta...! Doncs no, no m'interessa.

Proposo enviar una carta, tots els consumidors alhora, dient-los als senyors i les senyores de Telefónica, La Caixa, Gas Natural o qualsevol altra gran empresa susceptible de fer-nos aquestes "sucoses" ofertes: "Estimats empresaris, hem decidit que en el termini de 15 dies deixarem de pagar-los els rebuts però volem seguir mantenint els seus serveis gratuïtament. Si no ens indiquen res abans del termini esmentat, entendrem que estan d'acord i que han acceptat les condicions". Algú s'hi apunta?

Els militars espanyols també maten

Mireia López, Tarragona

La presència dels soldats espanyols a l'Iraq no va ser una missió de pau, sinó de guerra, en la qual els enfrontaments a la defensiva contra els resistents iraquians es van saldar amb més de dues-centes baixes entre aquests últims, segons reconeixen els comandaments militars espanyols. El detall dels combats

Els mitjans censuren la democràcia en temps d'eleccions

Col·lectiu Respoliscat

Un conjunt de persones anònimes, no partidista, hem elaborat, mitjançant una convocatòria oberta, una llista de reclamacions per a una societat més justa i menys precària. A canvi dels nostres vots, els signants de la campanya volem que un o alguns partits incorporin totes aquestes demandes en el seu programa, i també que convoquin un referèndum per introduir un sistema que obligui a revocar a mig mandat els polítics que no compleixen.

És temps d'eleccions. I cap dels principals mitjans contactats ha volgut fer-se eco d'aquesta iniciativa, i tots els diaris han censurat les cartes al lector que s'han enviat. Volem lamentar aquest silenci que mostra un cop més l'abisme que separa el règim de partits i els seus aliats mediàtics, de la democràcia que les persones volem, al servei de la justícia social i no dels interessos d'uns pocs.

Potser és que la opinió de 275 persones pesa poc a l'escenari polític i per això no se'n vol parlar, o potser els que estem tips de la política espectacle som molts més i per això els és imperatiu silenciar qualsevol alternativa seriosa per protegir-se del poble.

Animem a qui vilgui informar-se i signar per demostrar el teu descontent: www.respolis.cat

Fem també una crida perquè les cassolades arribin a tot arreu el dia de les eleccions.

La iniciativa no s'atura amb aquestes eleccions. Pensem crear una plataforma permanent per aconseguir, tard o d'hora, la revocació automàtica dels polítics mentiders (com un primer pas en la transició cap a la democràcia participativa plena, com alternativa a la política i a la societat de l'espectacle i del consumisme).

cartes Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a cartes@setmanaridirecta.info o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

a Diwaniya i Nayaf es narra per primera vegada en el llibre "I al final, la guerra" del militar professional i historiador Luis Miguel Francisco Iglesias, en col·laboració amb l'escriptor Lorenzo Silva. Es tracta d'un elaborat treball periodístic sobre el "buit de coneixement" de l'opinió pública sobre l'ocorregut a l'Iraq.

I és que pel que fa al nombre de morts iraquians en els enfrontaments amb les tropes espanyoles, el cap de l'Estat Major de la Defensa sosté que només poden donar la xifra d'aquells dels quals tenen constància perquè els van recollir i diuen que no van ser més de dotze, i no van ser més de dotze. Però reconeix que van poder ser molts més, ja que la major part dels atacants morts o ferits eren rescatats per l'enemic.

Potser caldria que comencem a veure que, quan es parla de missions de pau, difícilment ho solen ser. I cal que sortim al carrer cada vegada que se'ns proposi per evitar que hi hagi més morts en el nostre nom.

Les aturades de Renfe

Judit Esteban, El Prat de Llobregat

Fa temps que sóc usuària de Renfe, per desgràcia. I dic per desgràcia perquè fa temps (i no només els últims mesos com diuen els mitjans), i parlo d'anys, que les usuàries en patim el mal funcionament. Els retards, des que estudiava a l'Autònoma són habituals. I ja aleshores no s'avisaven. El pitjor és que, governi qui governi, continuen i les persones que agafem el tren no mereixem mai explicacions, ni compensacions, ni res de res.

Les obres del TGV són ja la gota que fa vessar el got. No ens estranya que hi hagi màquines que per equivocació toquin el que no han de tocar. Perquè les persones que treballen en aquestes obres no deixen de ser mà d'obra barata que els empresaris contracten per estalviar-se salaris dignes i que fan tot el

que poden. Empresaris que s'aprofiten de la situació de persones que necessiten feina desesperadament i els fan treballar moltes hores (de vegades de nit) i amb un salari injust.

Tot plegat, ho paguen els treballadors que estan a la via i els treballadors que viatgem amb tren per la via. I mentrestant, sempre hi ha els qui s'embutxaquen els beneficis de les obres, i dels retards.

Quan s'acabi tot aquest cacau del TGV, si no és que es converteix en infinit com la Sagrada Família, quina nova excusa posaran per tocar el que no sona al personal?

Potser el millor seria que totes les usuàries ens plantéssim, enlloc de protestar i no fer res. Que anéssim a omplir milers de fulls de reclamacions, que aturéssim els cotxes dels responsables de les obres, dels responsables polítics, dels responsables de Renfe. Cal ens movem, però en tren, no arribem, segur.

Així està el pati

› Pàgina 10
Durant tres dies, acomiadats de SEAT van realitzar una vaga de fam al claustre de la Universitat de Barcelona per aconseguir la readmissió

› Pàgina 11
Tot i la seva inclusió a la Xarxa Natura 2000, el Parc de Collserola està amenaçat per l'especulació. L'última batalla és a la Vall de Sant Just

› Pàgina 12
Dimecres 25 d'octubre comença el judici contra el Mossos d'Esquadra que va disparar mortalment contra un marroquí a Sants Coloma

BARCELONA // EL CONFLICTE DE LA VIVENDA DIGNA

L'Ajuntament encarrega un informe d'habitatge a un conseller d'Endesa

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Mentre les enquestes assenyalen l'habitatge com una de les principals preocupacions dels i les barcelonines, i les protestes al carrer comencen a ser multitudinàries, l'Ajuntament de la capital catalana sembla que pensa continuar aplicant la tàctica de l'estruç.

Després de mesos de deliberacions al Consell de Ciutat, òrgan de representació ciutadana formada per 100 ciutadans d'entitats i associacions, aquest ha elaborat un document amb propostes de cara a realitzar el Llibre Blanc de l'Habitatge. Si bé aquestes propostes ja són "molt pobres" en paraules d'Eva Fernández, presidenta de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), doncs tenen un nivell de concreció "encara més baix" que la pròpia llei de la matèria recentment tramitada pel Parlament. De fet, el tarannà del document es

Segons el responsable de l'informe, la qüestió de l'habitatge no és socialment conflictiva

plasma ja des de la definició de la qüestió, quan es demana que es consideri l'habitatge "no sols com un dret, sinó també un bé". Petició totalment antagònica, no ja sols al que s'exigeix des dels moviments socials, sinó a la pròpia Constitució espanyola que avantposa, teòricament, el dret a l'habi-

Manifestació per un habitatge digne a Barcelona el passat 30 de Setembre

Carola Pagani / Rudio

tatge al dret a posseir propietats. Tot i així, el document aprovat també conté algunes propostes genèriques a la lluita contra l'assetjament immobiliari i la discriminació, les necessitats dels "col·lectius sensibles" com la gent gran, la gent amb minusvalies, les persones immigrades i els joves, les formes d'emancipació, fomentant lloguers a baix preu per a joves, la reserva de sòl públic i a evitar la venda de terrenys "al millor comprador" i a potenciar l'habitatge de protecció oficial per evitar l'especulació.

▶ **Voluntat predefinida**
Però si des de les entitats veïnals ja es critica el document previ, res fa pensar que això hagi de millorar en l'informe final. Aquest estudi ha estat encarregat a Anton Costas, catedràtic de Política Econòmica a la Universitat de Barcelona, president del Consell d'Endesa a Catalunya i membre de la Junta del Cercle d'Economia des de l'any 1999. Costas també es dedica a fer conferències per Amèrica Llatina, patrocinades per Endesa, amb títols tan suggerents com: "Funciona la privatització i liberalització

dels serveis públics?". També és membre de la Fundació Ernest Lluch i del Consell Econòmic i Social de Barcelona. Si amb un currículum així, a algú li queda cap mena de dubte sobre la línia que marcarà el futur Llibre Blanc, el propi Costas es va encarregar d'aclarir-lo a l'acte de presentació de les conclusions preliminars.

Al mateix moment que centenars de persones es manifestaven sorollosament a la plaça Sant Jaume, en protesta per la bombolla immobiliària, Costas explicava als representants polítics municipals

que la qüestió de l'habitatge "no és socialment conflictiva", i que l'augment dels preus dels pisos s'ha vist compensat per "la baixada dels tipus d'interès i l'augment dels anys d'hipoteca". A més, Barcelona "és la ciutat que menys gent expulsa, al contrari del que sempre es diu" i les persones que en marxen, més de 250.000 en els últims anys, "ho fa perquè busca un altre habitatge o per millorar la qualitat de vida". Segons Costas, l'estudi que lliurarà a l'Ajuntament servirà "per defugir els tòpics" que envolten el debat de l'habitatge. ☺

On es farà la cimera europea?

El lloc i la data de celebració de la cimera europea de ministres d'habitatge s'ha convertit en un dels secrets més ben guardats del Govern. La suspensió va ser forçada per raons electorals del partit socialista, mitjançant les pressions de Joan Rangel. El delegat del Govern de l'Estat i membre de l'executiva del PSC va donar per suspesa la cimera després d'una reunió de caps polítics i policials el 9 de novembre. Un destacat responsable de la Delegació del Govern en rebre pres-

sions policials per una mesura que no havia estat consensuada va filtrar la informació de la trobada a Mayka Navarro (El Periódico) i Enrique Figueredo (La Vanguardia). L'ajuntament de Barcelona va quedar entre l'espasa i la paret. Jordi Hereu es va veure en l'obligació de criticar la suspensió i defensar la celebració futura a la ciutat de Barcelona. CiU i PP des d'aleshores van veure en la suspensió de la cimera un filó d'erosió interna del PSC enmig de la campanya electoral.

Van sumar esforços per aconseguir un ple extraordinari del consistori barceloní el 22 d'octubre. Durant aquest ple Hereu va assegurar que lluitarà per que la cimera es faci a Barcelona. Mentrestant, el Govern de l'Estat ja ha començat els preparatius per a la celebració. Diverses fonts afirmen que podria fer-se a Giro-na entre l'11 i el 13 de novembre, dos dies abans de la trobada Hispano-Francesa, això facilitaria la vigilància d'ambdues cimeres. De moment ningú ho ha confirmat.

Protesta l'11 de novembre a la fira d'immobiliàries

El Barcelona Meeting Point s'ha convertit gràcies al boom immobiliari en un dels punts de trobada d'empresaris multimilionaris d'arreu d'Europa. Enguany es desenvoluparà del 7 a l'11 de novembre a la Fira de Barcelona. L'origen d'aquest congrés es troba en l'estratègia de consolidació i expansió de la Fira i el Consorci de la Zona Franca. El tot-poderós Enric Lacalle, ex-delegat de l'Estat al Consorci i membre

del Partit Popular en dirigeix la trobada. Patrocinat per La Caixa i TV3 entre d'altres. Davant la trobada dels grans empresaris de la construcció enguany també hi haurà protestes. Una assemblea d'entitats i lluites populars prepara la manifestació pel dia 11 de novembre a les 12h a la plaça dels Països Catalans. El Barcelona Meeting Point finalitzarà amb un dinar empresarial al camp de golf de Vilalba, al Vallès Oriental.

GIRONA // LABORAL

El personal de terra de Ryanair en vaga

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

El personal de terra de Ryanair de Girona, Reus i València s'ha declarat en vaga per les condicions laborals a les quals són sotmesos per aquesta aerolínia irlandesa. El conflicte laboral, que va començar la setmana passada, es va agreujar quan els representants de la companyia aèria no es van presentar a les taules de negociació divendres dia 20 —tot i la mediació de la Generalitat— argumentant que no tenien res a negociar.

Davant del que qualifiquen com a "actitud prepotent de l'empresa", el personal de terra de Ryanair ha convocat jornades de lluita tots els dilluns des de principis de novembre fins el Nadal, i ha exigint a l'empresa que s'avingui a negociar per tal d'evitar les aturades. Les jornades de lluita tenen com a principal motivació la negativa de Ryanair d'aplicar el conveni del sector del 2005. L'incompliment del conveni és total, així s'exigeix la millora de la jornada laboral, el respecte als descansos deguts, una major seguretat a les pistes i el reconeixement de la representació sindical.

A partir de dilluns 23, i mentre durin les jornades de vaga, Ryanair no facturarà l'equipatge dels clients i tan sols acceptarà les bosses de mà.

BARCELONA // LABORAL

Imma Mayol "fuig" de la Festa de la Tardor

Agències

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El conflicte dels treballadors de Parcs i Jardins de Barcelona està agafant una dimensió incontrolable. A mode de guerrilla, la plantilla està acudint a qualsevol acte públic d'Imma Mayol, presidenta de l'Institut Municipal de Parcs i Jardins, per reivindicar una memorial de greuges que augmenta a mida que el conflicte es va encallant. Així, a les condicions laborals i la protesta contra la privatització, tant del servei com dels parcs mateixos, ara cal sumar les condicions de seguretat i la polèmica de les últimes oposicions.

L'última batalla d'aquesta guerra inacabable va tenir lloc diumenge 22 d'octubre, durant la celebració de la Festa de la Tardor que l'Ajuntament havia organitzat al Park Güell, en motiu de la inauguració de la seva remodelació.

La presència dels treballadors de Parcs i Jardins va obligar l'alcalde Jordi Hereu a suspendre la seva presència a l'acte, mentre que Imma Mayol va fer una visita "furtiva", en paraules d'un treballador, i després d'una breu sessió fotogràfica per a la premsa va abandonar el parc perseguida per les pancartes i crits dels i les jardineres.

BARCELONA // LA LLUITA PER LA READMISSIÓ DELS "660"

SEAT, UGT i CCOO es mantenen impassibles davant la vaga de fam dels acomiadats

Juanjo Carrasco

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Tot just fa 10 mesos SEAT aprovava l'expedient de regulació pel qual l'empresa automobilística acomiadava de manera massiva 660 dels seus treballadors. El passat cap de setmana, concretament des del matí del divendres 20 fins a la tarda del diumenge 22 d'octubre, deu persones van realitzar una vaga de fam per recordar-ho: set extreballadors de SEAT, la secretària general de CGT-Catalunya i treballadora de la mul-

Si no aconseguim res amb aquesta vaga en farem d'altres. I possiblement la següent sigui indefinida

tinacional automobilística, Merche Sánchez, i dos companys de la CNT i la Xarxa Contra els Tancaments i la Precarietat (XCTiP), que van voler solidaritzar-se amb els acomiadats. Deu persones que es manifestaven d'aquesta manera amb un objectiu comú: la readmissió dels acomiadats amb totes les garanties abans d'aquest Nadal. Els vaguistes van tancar-se durant tres dies a la capella de la Facultat de

Hector Fuentes

Lletres de la UB, a la plaça Universitat de Barcelona. "Vam fer molta pinya; hi havia molt bon ambient i un gran companyerisme. Passàvem les hores com podíem, mirant si sortíem a les notícies o jugant als escacs", afirma José María Requena, un dels acomiadats que va participar a la vaga de fam.

Tot i que els vaguistes van demostrar moltes forces durant tota la vaga de fam i van agrair el suport constant que anaven rebent dels companys que els visitaven, diuen que "no hem tingut el suport d'UGT ni de CCOO. Cap dels dos sindicats s'ha manifestat sobre aquesta vaga de fam", diu José María, "ni tan sols s'han apropat a veure com estàvem. Els dirigents d'UGT i CCOO van signar

juntament amb SEAT l'acord pel qual s'acomiadaven els 660 treballadors. Des de llavors que ens han negat el seu suport amb un mutisme total. I encara més, romanen passius mentre SEAT contracta nous treballadors sense garantir abans la reincorporació dels acomiadats". Segons els acomiadats, "en les últimes setmanes s'ha pogut veure com a causa de les produccions a l'alça previstes per l'empresa, és ara necessària la contractació de treballadors, per la qual cosa els primers en entrar a treballar i ocupar els llocs necessaris haurien de ser els acomiadats". A més, segons els vaguistes, "SEAT s'ha vist obligada a abaixar la producció del model León en 21 cotxes diaris per falta de personal, no

pas per les vendes, però la posició de la multinacional automobilística no canvia". I és que, de moment, SEAT no ha respost les reivindicacions dels vaguistes, que no descarten endurir les mesures de protesta en cas de no assolir el seu objectiu: "Si no aconseguim res amb aquesta vaga en farem d'altres. I possiblement la següent sigui indefinida", afirma José María. Cal afegir que la vaga va finalitzar sense cap incident, principalment gràcies a que efectius sanitaris van vetllar per la salut dels vaguistes de manera voluntària. Segons assegura José María, van estar acompanyats durant els tres dies de vaga d'ATS que també es van solidaritzar d'aquesta manera amb la seva causa. ☺

BARCELONA // CONFLICTE LABORAL PER LA DIVISIÓ DE L'EMPRESA EDITORIAL

Negociacions trencades als tallers d'impressió de 'La Vanguardia'

La Vanguardia podria tenir problemes per sortir al carrer el dia de les eleccions

Laia Alsina

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Després de 16 jornades de vaga, les trobades entre l'empresa i el personal dels tallers del diari no han arribat a bon port. I sembla que la situació pot empitjorar perquè cap de les dues parts està disposada a cedir. Les conseqüències de l'aturada es perceben especialment en plena campanya electoral i podrien ser especialment notables l'1 de novembre.

Sense anar més lluny, el 21 d'octubre, el dia després del debat televisiu entre els candidats dels cinc partits amb representació parlamentària, La Vanguardia no en feia cap referència. El motiu és que el diari havia fet el tancament a les 8 del vespre perquè ha d'enviar-lo a altres rotatives. Unes empreses que, d'altra banda, han decidit no seguir fent la impressió i ara, el diari del Grup Godó ha hagut d'optar per tallers situats a Valladolid o

Logroño. Davant d'aquesta situació, un dels vaguistes adverteix: "Imagineu què pot passar amb l'edició del dia 2 de novembre, si continuem amb l'aturada del dia de les eleccions... Serà molt difícil que La Vanguardia pugui imprimir-se perquè totes les rotatives aniran saturades aquella nit".

La plantilla dels tallers acusa l'empresa d'haver desvirtuat els pactes als quals havien arribat

L'avís arriba després de setmanes de negociacions en les quals, lluny d'acostar-se posicions, s'han anat distanciant. Segons les mateixes fonts, la plantilla ha acabat acusant l'empresa de "desvirtuar

l'última acta d'acord a què havien arribat" i l'empresa amenaça de "retirar les propostes que havia fet fins ara si es produeix una dissetena jornada de vaga". Per al personal dels tallers de La Vanguardia hi ha diversos aspectes als quals no pensen renunciar. Entre aquests, reclamen que, mentre no es faci el nou conveni de CRE-A, se segueixi aplicant el del diari i que, com s'havia acordat el 22 de maig passat, els excedents de personal se solucionin a través de prejubilacions. A més, demanen compensacions econòmiques més altes que les que ofereix l'empresa per a aquest últim grup de persones ja que, com es tractaria de baixes voluntàries, haurien de pagar de la pròpia butxaca l'Impost de Retenció sobre les Persones Físiques (l'IRPF).

L'empresa, però, no està d'acord. D'una banda, no accepta que es continuï aplicant el conveni de La Vanguardia fins que no s'acordi un de nou per a CRE-A. De l'altra, no està disposada a acceptar les 42 mensualitats que, com a mínim,

demanen els vaguistes a l'hora d'establir les compensacions per a l'excedent de treballadors.

► Els antecedents

Des de l'1 de setembre, la plantilla que treballa a la rotativa de La Vanguardia ha passat a les mans de CRE-A, una empresa del mateix Grup Godó. La subrogació —a la qual s'havia oposat la plantilla— suposa que el personal dels tallers perdi el conveni que fins ara regulava la seva feina per passar al d'Arts Gràfiques, amb unes condicions molt inferiors. Alguns exemples es posen de manifest en les noves contractacions on un treballador cobra 43,55 euros bruts diaris per una jornada laboral de dimarts a diumenge, quan amb el conveni que tenien fins ara el salari era de 120 euros. Les diferències també queden paleses en aspectes com que, amb CRE-A, l'empresa pot estalviar-se algun tipus d'indemnització en cas que s'obligui l'empleat a canviar de centre de treball a un altre municipi. ☺

COLLSEROLA // DEFENSA DEL TERRITORI

La Vall de Sant Just encara no està salvada de l'especulació

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Alnus-Ecologistes de Catalunya ha presentat recurs de reposició a la modificació del Pla general metropolità (PGM) de la Vall de Sant Just aprovada pel departament de Política Territorial de la Generalitat el setembre passat.

A canvi de salvar una gran part de la Vall se'n destrueix una altra

L'entitat ecologista denuncia que la campanya "Hem salvat la Vall" del govern local amaga l'aprovació de "plans urbanístics fets a mida dels propietaris de la Vall". En aquest espai natural al peu de Collserola es preveia la construcció de 1.200 habitatges (la majoria cases adossades) i la

El Barri de Maslluhí a Sant Just Desvern, una de les zones més devastades de la Serra de Collserola

Regino Hillera (arxiu Directa)

mobilització popular aturà parcialment aquesta destrucció.

El regal de l'Ajuntament

L'Ajuntament de Sant Just, amb Anna Hernández (la dona de José Montilla, presidenciable pel PSC) com a regidora d'Urbanisme, ha transferit 80.000 m2 del sostre edificable dins la Vall al nucli urbà del poble i altres poblacions de l'àrea metropolitana.

La modificació del PGM a la que s'oposa Alnus és la conseqüència del conveni que l'Ajuntament ha subscrit amb diversos propietaris implicats. Així, a canvi de salvar una gran part de la Vall de l'edificació, se'n destrueix una de més petita, al sector Can Candeler, així com altres zones verdes dins el nucli urbà, afectades per la transferència de sostre.

Alnus afirma que aquest conveni ha estat "una excusa per a desenvolupar el sostre edificable dels sectors urbanitzables no delimitats de la Vall". Així, aposten per a que s'anul·li el conveni i que la modificació de PGM es faci sense reconèixer el dret a urbanitzar als propietaris. I en tot cas, que el trasllat de m2 es basi en un estudi econòmic que garanteixi l'equivalència en les contraprestacions.

BARCELONA // ACAMPADA DE PROTESTA A LA PLAÇA SANT JAUME

Agents forestals protesten contra el decret que els privarà d'investigar

Mariona Ortiz
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Unes desenes agents forestals han intentat acampar aquest matí a la Plaça Sant Jaume en una acció de protesta per la retallada de funcions d'aquest cos que vol aprovar el govern català. La Guàrdia Urbana els ha fet retirar la vintena de tendes que tot just han tingut temps de desplegar i els n'ha decomissat unes quantes. Els manifestants demanen que els rebi el conseller Nadal, com a portaveu del govern, però fins ara (13h) només els han dit que estava reunit. Des del Departament de Medi Ambient de la Generalitat no han volgut fer cap declaració oficial.

"Pel medi ambient català, deixeu-nos treballar" és el lema de la principal pancarta que duen els congregats, junt amb altres de més petites on es llegeixen eslògans com "El govern d'esquerres privatitza el medi ambient" o senzillament "Deixeu-nos fer la nostra feina". A la tarda faran una assemblea per decidir si marxen o es queden a la plaça, depenent de la resposta que rebin de la Generalitat.

Les mobilitzacions dels agents forestals seguiran fins que el govern no retiri el projecte de

decret que vol retallar les funcions d'aquest cos, especialment la d'investigar delictes mediambientals. Es dona la paradoxa que, segons la Fiscalia de Medi Ambient del TSJC, vuit de cada deu delictes ambientals són investigats pels agents rurals i, en els darrers informes anuals, aquest òrgan judicial ha felicitat el cos per la qualitat de la seva feina.

Sospiten que aquest canvi està relacionat amb la investigació de l'incendi a Vandellòs

La llei d'Agents Rurals es va aprovar el 2003 al Parlament de Catalunya amb un 97% dels vots i el compromís de tenir enllestit al cap d'un any el decret que en fixaria les funcions, l'estructura interna i l'organització. Aquest decret ha estat encallat durant tres anys fins el juliol passat, quan va sortir a l'opinió pública el projecte acordat per sindicats i el departament de Medi Ambient.

Però a darrera hora, el Departament d'Interior ha retallat del

decret les competències del cos d'agents rurals, entre elles la capacitat per investigar delictes mediambientals. La mesura, encara pendent d'aprovació, demostraria el poc pes de la conselleria d'ICV davant la decisió de Montserrat Tura.

Segons Joan Riba, secretari de l'Agrupació d'Agents Forestals de CCOO, "només demanen que els deixin fer la seva feina ben feta". Paradoxalment, els forestals van tenir recentment un augment salarial per poder tenir més presència al territori i com a recompensa per la qualitat de la seva feina. Per això, segons Riba, "no s'entén que primer ens apugin el salari després ens retallin les funcions". Els agents sospiten que aquest canvi sobtat en el projecte de decret està relacionat amb la seva investigació de l'incendi a Vandellòs la primavera passada (vegeu el número 1 de la DIRECTA), en què van demostrar que l'origen del foc era una imprudència dels bombers del Departament d'Interior. En aquella ocasió, el foc va cremar 1.200 hectàrees, més d'un terç de les que han cremat durant tot l'any.

Mobilitzacions i solidaritat
Mentre esperen la decisió del govern, els forestals continuen les mobilitzacions. El dissabte 21

van protestar al miting central que feia el PSC a Lleida, portant-hi globus gegants i una pancarta amb el lema "deixeu-nos treballar". D'altra banda, fa 15 dies ja van realitzar una protesta davant el palau de la Generalitat i el proper dia 30 d'octubre també convoquen a la Plaça Sant Jaume una concentració, en la qual participaran membres d'altres cossos forestals de l'estat espanyol, que vindran en autocars a solidaritzar-se amb els seus companys d'ofici. El cos d'agents rurals de Catalunya és pioner en les seves tasques i gaudeix de reconeixement per part de les organitzacions homòlegues d'altres indrets de l'estat.

Les organitzacions ecologistes GEPEC, DEPANA, SEOBirdlife i la Federació d'Ecologistes de Catalunya donen total suport al Cos d'Agents Rurals i així ho han manifestat en una nota de premsa conjunta.

El cos d'Agents Rurals té més de 125 anys d'existència i va ser reformat per darrera vegada a finals dels anys 80, quan el govern espanyol va traspasar les competències a la Generalitat.

Els agents forestals ja estan reconeguts legalment com a policia judicial per l'article 144.6 de l'Estatut i també en la Ley de Montes espanyola. ☺

CORNELLÀ // OKUPACIÓ

Trobada estatal de centres socials okupats a Cornellà

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Dissabte 21 d'octubre es van complir dos anys del desallotjament del CSO Pati Blau a Cornellà. Amb aquesta excusa, l'assemblea del CSO Tòxics va organitzar una jornada de suport als centres socials okupats. Distribuïdores, monòlegs, dinar, cerca cso i un concert van ser les activitats lúdiques dutes a terme. Durant la tarda, centres socials de Madrid, Saragossa i Catalunya van intercanviar informació sobre les problemàtiques de l'autogestió. Durant el debat es va discutir sobre les contradiccions que suposen moltes activitats que es duen a terme per l'autogestió que permeten satisfer les necessitats de finançament dels col·lectius sobre la base de la reproducció de formes d'oci consumistes, la reproducció de patrons de conducta de la societat capitalista i l'especialització en les tasques.

CATALUNYA // ELECCIONS

Campanya pel vot nul

Agències

"Vota nul contra la tortura". Aquest és el missatge que comença a córrer per Internet de cara a les eleccions del proper 1 de novembre. És una campanya endegada pels col·lectius que donen suport al jove de Torà detingut i torturat en una operació dels Mossos d'Esquadra l'abril de 2003. Un cop a comissaria, el jove va ser obligat a prendre substàncies tòxiques per tal d'alterar-li la consciència durant els interrogatoris. Tot i que hi ha anàlisis mèdiques que avalen aquesta versió dels fets, cap jutjat s'ha decidit a investigar els fets durant els més de 3 anys que han transcorregut des dels fets, tot i les denúncies i requeriments interposats. L'objectiu de la campanya pel vot nul és fer sortir aquest cas de l'oblit.

BARCELONA // HOMOFÒBIA

Judici per agredir un transsexual

Agències

Agents dels mossos d'Esquadra i de la Guàrdia Urbana de Barcelona s'asseuen al banc dels acusats per ser els presumptes responsables del tracte discriminatori, vexatori i les agressions que la víctima assegura que va patir. Els fets es remunten al 8 i al 10 d'octubre d'aquest mes d'octubre. En el primer cas, Maro, el transsexual denunciant, assegura que el van detenir per dir-li a un agent que no calia que pegués a un noi que estava orinant al carrer. En el segon cas, assegura que agents de la Guàrdia Urbana el van arrestar sense motiu a la plaça George Orwell. Segons Maro, en tot moment el van insultar i pegar. En els dos casos el van deixar sortir de comissaria poca estona després de la detenció.

LLEIDA // JUDICI A UN ACTIVISTA ANTITRANSGÈNICS

Un centenar de persones donen suport a Albert Ferré

Directa Terres de Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

Més d'un centenar de persones van donar suport el divendres 20 d'octubre a la concentració i esmorzar popular als jutjats de Lleida, convocats per l'Assemblea Pagesa i la Plataforma Transgènics Foral, en suport a l'únic encausat en l'acció que es va dur a terme fa dos anys contra un camp de transgènics experimental de Gimènells (Segrià), propietat de l'Institut de Recerca i Tecnològica Agroalimentària (IRTA) —depenent del departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DARP) de la Generalitat— i de la Universitat de Barcelona.

L'Albert Ferré està acusat per haver fet unes declaracions a TV3 el juliol de 2004

Fins avui, aquestes eren les dues empreses denunciants que havien presentat querrel·la contra l'Albert Ferré per haver fet unes declaracions davant dels micròfons de TV3 el juliol de 2004 mentre membres de la Plataforma Transgènics Foral realitzaven la sega d'aquest camp experimental. Així doncs, l'acusat resultava l'únic cap de turc que s'havia pogut assenyalar.

El judici
L'IRTA i la UB han retirat les seves acusacions, renunciant a la compensació de 500.000 euros i la pena multa que demanaven per l'Albert. El que ha estat el primer judici contra el moviment anti-transgènic a l'Estat espanyol ha esdevingut quelcom singular ja que els demandants no han pogut demostrar res del que en un primer moment havien imputat a l'acusat. De totes maneres, el ministeri Fiscal ha decidit seguir endavant amb la denúncia i el cas està vist per sentència.

Posteriorment al judici, una setantena de persones s'han manifestat pel centre de Lleida i han lliurat a la seu del DARP la sentència condemnatòria del judici popular dut a terme el passat dissabte 14 d'octubre a Barcelona.

Queda pendent, però, el judici a Josep Pàmies per uns fets ocorreguts també a finals de 2003, en aquest cas en una cercavila amb final al Govern Civil de Lleida. En Pàmies està acusat d'agressió a un guàrdia civil.

BARCELONA // ABÚS POLICIAL

Jutgen el mossos d'esquadra acusat d'assassinar un ciutadà marroquí

Lluc Salellas
/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'Audiència Provincial jutjarà el mossos que va matar, ara fa dos anys i mig, el ciutadà marroquí i resident a Santa Coloma de Gramenet (Barcelonès), Farid Bendaoud. Durant el judici, previst per dimecres 25 d'octubre, s'ha convocat una concentració davant l'Audiència per reivindicar justícia davant una mort plena de dubtes.

Els fets es remunten al maig de 2004 quan un Mossos d'Esquadra va disparar un tret mortal a Farid

Els fets es remunten al 27 de maig de 2004 quan, en el marc d'una operació antidroga realitzada al pis on vivia el difunt, un agent dels Mossos d'Esquadra va disparar un tret mortal a en Farid. Segons fonts properes a la víctima, els agents van entrar al pis, on hi residien cinc persones més, de males maneres i amb altes dosis de violència. Segons sembla, el mossos d'esquadra, el cap de l'operació, portava la pistola sense bloquejar i se li va disparar després que la víctima intentés fugir de l'habitació. Els Mossos, per la seva banda, asseguren que tot plegat va ser un accident for-

tuit després que en Farid i l'agent mantinguessin una baralla cos a cos. Cal destacar que durant aquesta operació només es va confiscar una quantitat de droga destinada a consum propi, i un jutge de Santa Coloma va arxivar el cas per manca de proves. A més, les altres cinc persones van denunciar haver patit maltractaments durant els dos dies que van ser retingudes a la comissaria.

Una vegada succeïts els fets, els companys de la víctima i diverses associacions de Santa Coloma van iniciar una campanya que demanava l'aclariment dels fets, que aquests es fessin públics i que hi hagués justícia. Després de diverses mobilitzacions en els 15 dies consecutius a l'assassinat d'en Farid, el Centre d'Acolliment

per a Estrangers, juntament amb l'Ateneu Popular Julia Romera, Sahbi Solidari, l'Associació d'Amistat amb el Poble de Guatemala, l'Ateneu del Xino i l'Associació Cultural Illacrua van presentar una acusació popular en forma de querrel·la contra l'actuació policial. Aquesta querrel·la va prosperar i va ser acceptada a tràmit, desembocant en el judici del dia 27.

L'acusació particular, que representa a la família del difunt, considera que els Mossos van efectuar una operació desproporcionada i plena d'errors, i demana quatre anys de presó per l'agent causant del tret mortal pel delictes d'homicidi imprudent. Per la seva banda, la Fiscalia demana dos anys de presó pel

presumpte homicida, una inhabilitació professional de quatre anys i una indemnització de 99.306 euros a la viuda i 41.376 euros a cadascuna de les dues filles del difunt. Finalment, la Generalitat, que exerceix la defensa, en demana l'absolució adduint que l'acusat es limitava a complir ordres i que la seva actuació no és reprovable.

A la mateixa hora del judici, hi haurà una concentració per exigir justícia davant la mort d'un treballador d'origen marroquí a mans de la policia. La concentració també servirà per denunciar la situació de discriminació i maltractaments en què es troben moltes persones immigrades. **Més informació a:** www.ara-santacoloma.com

La guerra a la migració pobre

Juristes europeus conclouen que les fronteres de la UE han esdevingut zones sense Dret

David Fernández

El col·loqui internacional organitzat per l'AED a Barcelona denuncia públicament que no tenir papers no és cap delictes i que no procedeix cap privació de llibertat. Les jornades "Les fronteres d'Europa, Zones sense Dret" organitzades per l'AED (Advocats Europeus Demòcrates) van cloure dissabte al Col·legi d'Advocats de Barcelona denunciant la vulneració de drets humans, garanties jurídiques i llibertats fonamentals que comporten les polítiques antimigratòries de la UE. La trobada, que ha aplegat prop de 250 juristes i advocats d'arreu del continent, pretenia abordar "si avui, l'any 2006, és possible edificar la UE menyspreant el Dret, aquella utopia humana aixecada sota les runes de les guerres atroces que trasbalsaren la història d la Humanitat"

ESTAT ESPANYOL // DRETS HUMANS

L'ONU "renya" el Govern espanyol per no aplicar cap recomanació contra la tortura

G. S. B.
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Sembla que cada visita d'un relator especial de l'ONU sobre tortures s'ha d'acabar convertint en una maldecap pels governs espanyols. Encara que això no és d'estranyar, si és té en compte que de les mesures que el relator de les Nacions Unides, Theo van Boven, va recomanar fa dos anys, no se n'ha aplicat cap. Aquesta ha estat la conclusió a la que ha arribat el nou relator, Manfred Nowak, en l'informe de 2006, per fer un seguiment dels progressos en la matèria a l'Estat espanyol.

Recomanacions desateses
En el document es fa un repàs de les diferents mesures recomanades el 2004: acabar amb la figura de l'aïllament, la gravació en vídeo dels interrogatoris, la prohibició de tapar els ulls al detingut o que l'interrogador vagi encaputxat,

L'únic comunicat oficial "lamentava" que l'informe denominés com a presos polítics, els "presos etarres"

reconeixements forenses independents, etc. Per concloure, finalment, que no se n'ha aplicat cap i que, fins i tot, s'han agreujat durant aquest temps, amb el resultat de "47 denúncies per maltractaments, sobre un total de 50 detencions amb incomunicació", en el que duem d'any. Mentre que durant tot el 2004 van ser 57 denúncies i 70 detencions.

A més, també acusa les institucions de no investigar les denúncies, posant l'accent en la

gran quantitat que són arxivades sense practicar cap investigació o gairebé sense proves. També critica la "falta d'informació a les famílies dels detinguts" i la política penitenciària, referint-se bàsicament als presos polítics bascos, basada en allunyar-los de forma sistemàtica de la seva residència. De fet, l'informe documenta que dels 93 trasllats de l'any 2005, "64 van ser allunyats encara més" del País Basc, arribant a una distància mitja de 630 quilòmetres, el que ha significat 24 accidents de trànsit en el que va d'any.

Racisme policial
Per "falta de temps" el relator no ha pogut incloure en les seves investigacions les denúncies sobre maltractaments i tortures a "estrangers i gitanos" i recomana al Govern espanyol convidar el "relator especial sobre les formes contemporànies de racisme, discriminació racial i xenofòbia a visi-

tar el país", doncs "no s'ha apreciat cap millora en aquest camp".

Finalment, recorda que tot i que l'Estat espanyol va signar el desembre de 2004 el protocol facultatiu a la Convenció contra la Tortura de les Nacions Unides, que estableix mesures internes i internacionals de control independent, "eines addicionals importants per impedir i suprimir la tortura i els maltractaments", el Parlament estatal encara no l'ha ratificada a dia d'avui.

Nul·la resposta oficial
Davant la contundència d'aquestes acusacions, el Govern de Zapatero no sembla donar-se per al·ludit. En l'únic comunicat oficial emès sobre la matèria, "lamentava" que l'informe denominés com a presos polítics, els "presos etarres", assumint "la nomenclatura de l'esquerra abertzale", sense que la resta de dades i recomanacions hagin motivat cap tipus de resposta. **Ⓞ**

CATALUNYA // **SERVEIS PÚBLICS**

Correus comença a recuperar la normalitat després de mesos de caos

☞ **Laia Alsina**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Fa mesos que la CGT ho denuncia i ara el Ministeri espanyol de Foment comença a fer passes per acabar amb la greu situació que viuen algunes oficines de Correus. Responsables de la cartera ministerial fan aquesta setmana una batuda pels set municipis (Arenys de Munt, Piera, Sant Cugat del Vallès, Hospitalet de Llobregat, Terrassa, Santa Coloma de Gramenet i Barcelona) que el sindicat havia qualificat "d'autèntics punts negres" pel que fa a l'acumulació de cartes i paquets.

Sant Cugat del Vallès està considerat un punt negre que costarà de solucionar

"Suposem que el toc d'atenció que farà el ministeri als responsables de Correus aconsegeixi que la situació torni totalment a la normalitat, com a molt tard a finals d'any. O com a mínim als municipis que hem denunciat". Aquesta és, si més no, l'esperança del secretari d'Acció Sindical de la CGT, Julián Cuevas, que reconeix que "ha calgut que els responsables polítics sentissin el nostre alè dia i nit al clatell perquè es deci-

Edu Bayer

3.100 objectes diaris acumulats a Sant Cugat del Vallès

dissin a fer alguna cosa. És imperdonable el que han fet als usuaris i treballadors durant tot aquest temps. I tot perquè a la llarga volen privatitzar el servei".

Les visites que està duent a terme el Ministeri també han generat molts comentaris entre els treballadors de Correus: "Diuen que el fet que a municipis petits com Piera o Arenys de Munt un carter trigui fins a sis dies per recórrer una sola zona ha deixat perplexos els representats de Foment. El pitjor és que fins ara no se n'havien assabentat".

▶ **Un punt negre enquistat**
L'única població on sembla que no hi ha manera de fer que els

paquets i cartes deixin d'acumular-se és Sant Cugat del Vallès. Actualment encara queden per repartir 3.100 objectes cada dia. Aquesta situació va fer que dimecres 18 d'octubre fossin més de 70.000 els que no s'havien repartit.

"El problema de Sant Cugat va més enllà de Correus", asseguren els responsables sindicals, "es tracta més aviat d'un problema intern. El 80% del que passa és problema de qui està al capdavant de l'oficina, que no sap gestionar ni organitzar el servei".

▶ **Reforç electoral**
La convocatòria d'eleccions per l'1 de novembre ha col·laborat a que els problemes a Correus s'a-

nessin subsanant. Però aquesta vegada no ha estat fruit de promeses per part dels polítics, sinó de la necessitat de repartir la propaganda electoral. D'aquesta manera, moltes poblacions, especialment les que havia denunciat el sindicat CGT han vist com es reforçava el servei amb més carters. "Ha anat bé perquè han posat més mitjans per contrarestar l'augment d'enviaments postals d'aquests 15 dies. Però és una carta que ens guardem a la màniga per treure-la més endavant. Ara no hem volgut fer sang", adverteix Cuevas. I és que tenen molt clar que, "en aquest cas, s'ha donat un tracte prioritari al polític per davant del ciutadà".

GIRONA // POLÈMICA AMPLIACIÓ DE L'HIPERCOR

Ofertes de tardor

☞ **Directa Girona**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El 10 d'octubre passat, la Generalitat va publicar el Pla territorial sectorial d'equipament comercial (PTSEC), posant fi a la moratòria que impedia la construcció de noves superfícies comercials. El mateix dia, el ple de l'Ajuntament de Girona donava llum verda a la proposta d'ampliació d'Hipercom, que suposarà l'annexió de 7.500 m2 al centre ja existent, modificant el Pla general d'ordenació urbanística (PGOU). El ple, inicialment previst pel dia 3, va ser posposat per fer-lo coincidir amb l'aprovació del PTSEC. L'Ajuntament volia assegurar-se de ser el primer en presentar una proposta i evitar

PSC i ICV-EA, defensors de la proposta d'Hipercom, van votar a favor del conveni

que cap altre consistori de la demarcació se li avancés.

El conveni aprovat preveu ampliar el centre ocupant 2.400 m2 dels 4.000 que té la plaça Salvador Dalí, una plaça pública que és una de les poques zones verdes del densificat barri de Sant Narcís.

Com a contrapartides a aquesta modificació del PGOU, l'empresa Hipercom, que preveu gastar 20 milions d'euros en el nou edifici, afirma que es crearan 100 llocs de treball, un aparcament de 500 places per als seus clients, i que donarà 2,5 milions d'euros a la ciutat, que es destinaran a la promoció del comerç. A més, cediran al consistori 8.000 m2 de sòl que han anat adquirint a la zona, dels quals 6.000 aniran destinats a construir habitatges de protecció oficial i la resta a equipaments i zona verda.

▶ **Desacord a l'equip de govern**
Tal com havia anunciat la premsa local, mentre que PSC i ICV-EA, defensors de la proposta d'Hipercom, van votar a favor del conveni

en el ple, tant ERC, soci del tripartit municipal, com els dos grups municipals de l'oposició, CiU i PPC van votar en contra. Consideren que les contrapartides no compensen aquesta ocupació d'espai públic per part d'una empresa privada, que l'ampliació del centre pot ser molt perjudicial pel petit comerç, i que la modificació del PGOU per interessos particulars és inadmissible.

La notícia ha generat males-tar entre els veïns de Sant Narcís, els principals perjudicats, i el petit comerç. Per evitar que tiri endavant un acord fet d'esquenes als veïns, la CUP de Girona està duent a terme una campanya d'informació, recollida de signatures, accions davant el centre i a l'Ajuntament de Girona.

LLEIDA // **LLENGUA**

Pas de la flama del Correllengua pel Segrià

☞ **Directa Terres Ponent**

/terresponent@setmanaridirecta.info/

Quinze són les poblacions que han participat de la sisena edició del Correllengua al Segrià que s'ha realitzat el dissabte 21 d'octubre. La flama de la llengua ha recorregut la comarca en bicicleta des del nord i des del sud fins arribar a la ciutat de Lleida.

Els ciclistes que han realitzat gairebé els 50 quilòmetres que separen la població més allunyada, Almacelles, de la capital de ponent, han explicat a DIRECTA que "tot i ser només deu ara, en alguns trams hem arribat a ser més de setanta". A les set de la tarda va començar una cercavila pel centre de la ciutat en la que van participar grallers, gegants i més de 150 persones d'edats molt diverses. En arribar a la plaça Paeria, en Pep Coll, escriptor ponentí, va realitzar un parlament en defensa de la unitat de la llengua i per la seva plena normalització, "en un país que ha de ser com tots els altres; un país normal". El manifest del Correllengua fou llegit pel gambià Buba Jammeh, president de l'associació de nouvinguts The Gambian River Union, en una "voluntat d'incidir en el concepte del català com a llengua de cohesió en una societat diversa com l'actual", tal i com ha afirmat l'organització.

A continuació, el grup Montserrat va realitzar una exhibició de sardanes. L'actuació del grup lleidatà Skalivada va tancar l'acte organitzat pel Casal Independentista l'Ocell Negre, el Grup Sardanista Montserrat, Òmnium Cultural de Ponent, Col·lectiu Cultural de Capponet, el Grup Cultural Garrigues, la Colla Gegantera de Pardinyes i el Centre Excursionista de Lleida.

CASTELLDEFELS // AEROPORT

Més protestes contra el soroll de l'aeroport

☞ **Redacció Directa**

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Aquesta vegada els veïns de Castelldefels han decidit anar fins al Prat amb autocars per evitar que no els tornin a posar multes de trànsit. La protesta, que s'ha fet aquest diumenge 22 d'octubre ha estat envoltada d'un important desplegament policial. Segons un dels manifestants "està claríssim que no volen que ens manifestem. Primer, multes de trànsit, després, multa al president de la Plataforma i ara una posició agressiva de la Policia Nacional per evitar que pares, mares, avis, nens i nenes es manifestin contra el soroll dels avions". Els manifestants adverteixen que amb l'ampliació de l'aeroport, el 2008, les molèsties es tornaran a incrementar, lluny de solucionar la situació que ara denuncien.

Vi i verema a Utiel

Text i fotografia: Eva Máñez

No fa tant, milers de persones de l'Estat espanyol viatjaven en tren per a treballar en la verema francesa. Ara, immigrants de l'Est i magrebins, veremen en les nostres terres.

Utiel-Requena, la zona més interior de la província de València, és el tresor amagat de l'enologia llewantina. La varietat de cep autòcton bobal és la més comuna i suposa un 80% de la producció. El seu cultiu està molt poc estès en altres zones de l'Estat i fins i tot en altres països és poc coneguda. En la comarca s'elabora també cava, una incipient indústria que en només dos anys ha passat de 807.000 a 1.445.000 ampolles comercialitzades. Diversos cellers, amb joves enòlegs al capdavant, aposten per l'elaboració de brous de qualitat que estan revolucionant el món del vi.

Aquesta campanya s'ha caracteritzat per una disminució de la producció, que ha estat un 30% menys que en anys anteriors, recollint en total 170 milions de quilos. El descens es deu a la sequera i a la incidència de la pedra. En compensació s'espera una gran qualitat.

En passades veremes van arribar a ser més de dos mil els treballadors estrangers, en aquesta el seu nombre va oscil·lar entre els mil i mil dos-cents. La Unió de Llauradors i la Fundació Llauradors Solidaris ha gestionat la contractació de 800 temporers. La majoria d'aquests treballadors, vinguts de països de l'Est d'Europa. Moltes són dones i hi ha gent nova, però la major part repeteixen. La Unió s'ocupa dels temporers des que arriben amb autobús fins que regressen als seus països i els faciliten el transport per a anar a les vinyes, a comprar o al banc a enviar diners.

CATALUNYA // PÈRDUES EN LA BIODIVERSITAT

La vaca de l'Albera, autòctona de Catalunya, està en perill d'extinció

☞ **Juanjo Carrasco**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

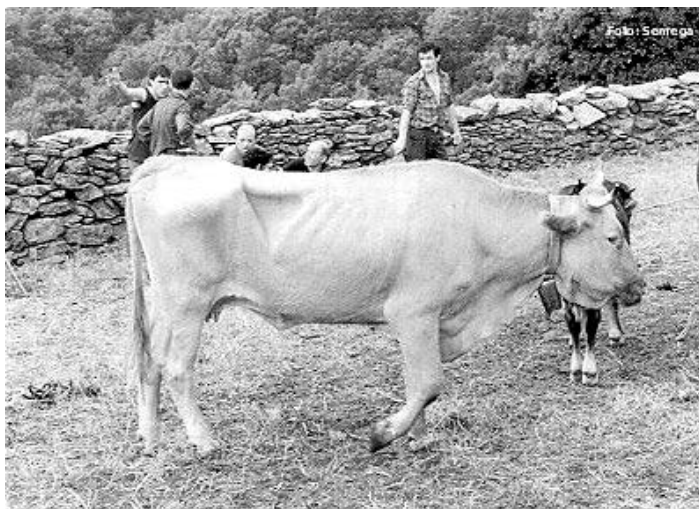
L'exploració de la vaca de l'Albera, raça autòctona de Catalunya, ha deixat de ser econòmicament rendible. El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DARP) obliga ara als ramaders a aplicar una llei dissenyada per animals en extensiu que no s'adequa al sistema de producció de la vaca de l'Albera, que viu en règim de quasi total llibertat. O en el altres paraules, mentre que aquesta llei afavoreix el manteniment de les explotacions amb vaques alletants, suposa, en canvi, la pèrdua dels ajuts per l'extensificació. És per aquest motiu que la vaca de l'Albera ja no és rendible, així que els ramaders han decidit portar tot el ramat a l'escorxador a finals d'octubre. Actualment la població de la vaca de l'Albera està formada per poc més de 400 animals. D'aquests, en puresa només queden uns 200 exemplars. I si el panorama no canvia, la vaca de l'Albera podria desaparèixer.

La Institució Alt Empordanesa per a la Defensa i Estudi de la Na-

tura (IAEDEN) ha exigit al DARP que, com a màxims responsables de la preservació de les races autòctones de Catalunya, evitin la pèrdua de la vaca de l'Albera. Segons la IAEDEN, "el DARP té capacitat legal per fer-ho, per tant,

"A causa de l'eternitzament d'una decisió s'està posant en perill un patrimoni del nostre país"

només és una qüestió de voluntat. Les administracions de tots els països realitzen actuacions adreçades al manteniment de les races en perill d'extinció i a la recerca de sistemes que en permetin impulsar la rendibilitat de les explota-

cions d'aquestes races perquè siguin garantia de supervivència de la raça. Considerem que és absolutament intolerable que des de les administracions catalanes no s'actui de manera seriosa i responsable en aquest afer, i que a causa de l'eternitzament d'una decisió s'estigui posant en perill un patrimoni del nostre país". I és que si el DARP no tracta de manera oportuna i ràpida el ramat de la vaca de l'Albera, una una raça bovina

autòctona de Catalunya podria deixar d'existir.

El departament de Medi Ambient ja ha dit que no es pot fer càrrec del ramat de vaques de l'Albera perquè és un tema que afecta al DARP. Al tancament d'aquesta edició, la secció de Ramaderia dels Serveis Territorials de Girona encara no ens havia respòs sobre si el DARP pretenia o no responsabilitzar-se al respecte. Resulta sorprenent que el DARP exposi al

seu Web, textualment, que la vaca de l'Albera "es tracta d'una raça que cal conservar i fomentar per la seva importància en el manteniment del patrimoni genètic de Catalunya", i que, en canvi, es negui a oferir declaracions de premsa.

El perquè: la vaca de l'Albera ha deixat de ser econòmicament rendible

En definitiva, Medi Ambient i el DARP, dos departaments de la Generalitat, s'estan passant la responsabilitat d'una iniciativa que podria suposar l'extinció de la vaca de l'Albera, una raça autòctona catalana, única, insubstituïble... i irrecuperable. ☹

Tres espècies amenaçades i tres problemàtiques distintes

☞ Txell Centeno. Periodista ambiental i activista de DEPANA i EGRELL

VOLTOR NEGRE Un futur enverinat?

Cos d'Agents Rurals

A mitjans d'octubre van arribar a Boumort, prePirineu català, sis voltors negres (*Aegypius monachus*) des de Madrid i Extremadura, i el setembre dos més a Alinyà (Alt Urgell), del Centre per a la Conservació del Voltor Negre (BVCF), de Mallorca. Uns i altres han de ser alliberats en uns indrets d'on es van extingir el segle passat, i on s'espera que serveixin en la recuperació de l'equilibri ecològic que sempre es perd quan desapareix una espècie d'un ecosistema. Però, la supervivència dels grans rapinyaires (especialment les carronyaires) estarà en perill fins que es posi fi a les trampes i verins il·legals d'alguns propietaris de vedats de caça i pagesos. Aquestes trampes es posen amb l'objectiu d'acabar amb espècies que, com la guineu o el porc senglar, acaben amb les perdis o danyen els conreus. Però allà on s'ha posat verí hi cauen també rapinyaires, llops i óssos.

Un problema afegit és que si la Generalitat retira finalment competències al cos d'agents rurals, molts dels casos de verins que s'estan investigant no arribaran mai a judici. Molts dels acusats són reincidents, i alguns són cacics locals que utilitzen les seves influències per lliurar-se del càstig. La BVCF ha iniciat una campanya on fa públics els casos de verins que arriben a jutjats, i s'hi persona com a acusació, per sensibilitzar caçadors, ramaders i pagesos.

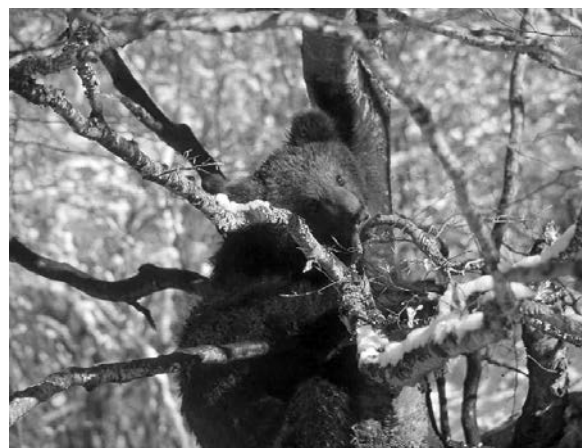
ALOSA BECUDA Crònica d'una mort anunciada

Aquest petit ocell de secà ha estat víctima de negligència dels anteriors governs de la Generalitat, incapaçs de protegir la timoneda d'Alfés (l'última de Catalunya) i d'aplicar el pla de protecció. Després de més de 15 anys de lluites ecologistes, es va aconseguir que es declarés ZEPA (Zona d'Especial Protecció per a les Aus). Però CiU no el va fer mai efectiu, perquè prioritza l'aeròdrom esportiu (exmilitar) que hi ha enmig d'aquest fràgil hàbitat. Avui per avui, la petita *Chersophilus duponti* ja no ha estat detectada en els darrers censos i alguns ornitòlegs parlen ja de la seva extinció, mentre que les poques mesures de gestió de la timoneda, ja amb el tripartit, han arribat massa tard i han estat insuficients, segons experts i ecologistes. Ni les denúncies a Brussel·les, ni les manifestacions ni un canvi de govern han pogut salvar-la en un dels seus últims hàbitats del món.

I el més greu és que aquesta no serà la única mort anunciada si, com diu el jurista de DEPANA, Lluís Toldrà, no s'apliquen rigorosament totes les normatives ambientals. Punt difícil, si es té en compte que alguns líders polítics han anunciat que si arriben al poder retallaran l'actual proposta a Xarxa Natura 2000, que estableix la protecció d'un 30% del territori autonòmic.

L'ÓS BRU La convivència és possible

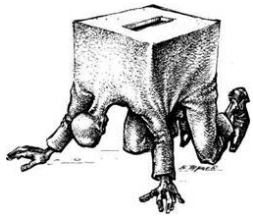

DEPANA

L'*Ursus arctos* és una espècie clau per als ecosistemes alpins, ja que està al cim de la piràmide ecològica i, com a carronyaire, és un gran netejador dels boscos, allà on no hi poden entrar els voltors. L'any 1996, la Generalitat va donar suport a la seva reintroducció, per part de França, al Pirineu central. L'objectiu és recuperar el gran plantígrad pirinenc, quasi extingit a finals dels 80. Però l'ós bru ha rebut el rebuig

L'ós bru ha rebut el rebuig frontal de les elits araneses

frontal del president del Conselh Generau d'Aran, Carles Barrera, i d'un sector de caçadors i ramaders aranesos i francesos. El Sr. Barrera assegura que la presència de l'animal és un perill greu per a la població local, els ramats i els turistes. Però, les enquestes assenyalen que no hi ha por a l'ós, i molts adverteixen que el Sr. Barrera defensa, en realitat, els interessos dels grans propietaris de negocis urbanístics que no volen que es protegeixi el territori, ni per l'ós bru ni per cap espècie, perquè suposaria un fre a l'especulació i la construcció.

Eleccions al Parlament de Catalunya 2006

Espai gratuït d'informació electoral. Aquesta setmana la darrera de les radiografies dels partits polítics i candidats que es presenten a les properes eleccions de l'1 de novembre. L'ordre és de menor a major representació parlamentària: ICV-EUIA, PPC, ERC, PSC-CC i CIU

ARTUR MAS // CONVERGÈNCIA I UNIÓ (CIU)

Màrqueting ianqui, mà dura i DVD finançat amb donacions anònimes

✉ Jesús Rodríguez

/redaccio@setmanaridirecta.info/

És la paraula de moda entre la classe política catalana. Agradeix molt a la classe empresarial i la burgesia. Assegura estabilitat i negoci. Es tracta de la sociovergència. Però no és la prioritat de Convergència i Unió. Durant la campanya electoral els interessa que circuli el rumor d'un futur pacte entre Mas i Montilla, ja que això té un efecte desmobilitzador entre els i les votants socialistes. Però l'equip liderat per Felip Puig i assessorat per David Madí ja planifica un govern en solitari. Tots els sondejos ja apunten a que aconseguiran una cinquantena llarga de diputats, molt aprop dels 60. Fins i tot les realitzades per l'Institut Opina i difoses per la Cadena Ser i El País, tot i que van fer una projecció deformada basada en el record de vot a les passades eleccions de l'Estat enmig del post 11 de març. Amb aquesta projecció l'enquesta donava un empat tècnic fals. Convergència sap hores d'ara que està molt aprop de poder investir Artur Mas com a nou president de la Generalitat amb el vot puntual del PP. Per això durant la campanya han signat davant notari que no faran pactes estables amb Josep Piqué, però no descarten els possibles pactes puntuals.

Han signat davant notari que no faran pactes estables amb Josep Piqué, però no descarten pactes puntuals

La nova Convergència i Unió postpujoliana articula estratègies exportades de la política de pressions i lobbies tan generalitzada als Estats Units. Un estil molt similar al d'Aznar, Berlusconi o Bush, basat en la generació de por. Continues referències al caos i la ingovernabilitat. L'equip de Madí ha elaborat el DVD Confidencial.cat, un reportatge sobre el tripartit que va ser repartit pels grans editors de la premsa dominical, fins i tot els més afins a interessos del partit socialista.

Paco Arjona

El que no ha trascendit és el cost d'edició i distribució, que com sempre haurà estat finançat per donacions anònimes. Però no només han fet campanya els últims dies, per ells el compte enre va començar el dia que van abandonar la Generalitat. Recordem que Madí era el Secretari de Comunicació quan Mas era Conseller en Cap. Precisament ha estat aquest departament la font de la majoria d'es-

càndols mediàtics que han esquitxat el tripartit. Sembla que Madí conserva entre el funcionari molts antics amics i amigues. No cal oblidar tampoc que després de la crisi pel viatge de Carod a Perpinyà, Arnaldo Otegui va afirmar que calia mirar entre les files convergents per trobar qui havia filtrat la reunió amb ETA. Això apuntaria a que alguns responsables dels mossos d'esquadra i del Departament d'Inte-

rior han seguit treballant per CiU durant el mandat tripartit. La paranoia al voltant de l'existència de talps entre el personal dels Departaments dirigits per ERC ja va ser manifestada per alguns dels seus responsables polítics.

► Mà dura i carreteres

Les polítiques de futur que planteja Artur Mas són poques i concises. En primer lloc el retorn de favors i donacions anònimes a tota la classe empresarial mitjançant la concessió d'obres de grans infraestructures. Quart Cinturó, línies de Molt Alta Tensió, túnels, noves variants i urbanitzacions. Mà dura amb els immigrants un cop hagi aconseguit les competències. Expulsions, deportacions i centres d'internament a l'ordre del dia. Inflexibilitat amb els moviments socials. Ja ho va demostrar Mas quan era portaveu del Govern i va ordenar càrregues policials contra la pagesia que bloquejava les refineries de gasoil a Tarragona. ☹

ARTUR MAS

El 29 de setembre de 2000 després d'ordenar conjuntament amb Julia Garcia-Valdecasas les càrregues policials contra els pagesos que protestaven pels preus dels carburants
"Bloquejar el subministre de carburant a tots els ciutadans i l'activitat econòmica de tot el país no és just ni legítim"

En la campanya electoral a les eleccions de l'1 de novembre
"Actuarem amb fermesa respecte la immigració, amb autèntic sentit de país"

Personatges

FELIP PUIG. Té 48 anys i milita a CiU des del 1976, després de complir els 18 anys. Conseller de Política Territorial durant l'última etapa del mandat de Pujol. Va projectar la majoria de grans projectes viaris i urbanístics que Joaquim Nadal (PSC) ha executat. La seva signatura figura a les ordres d'excavació del túnel del Carmel, però no va assumir cap responsabilitat.

DURAN I LLEIDA. És l'home a Madrid d'Unió Democràtica. Organització política germana del PP dins la internacional Demòcrata-Cristiana. Durant les dues legislatures del Partit Popular, presumia de sopar, dinars i vacances compartides amb José Maria Aznar. Els pactes i aliances PP-CiU es gestaven amb la seva interlocució. Ara ha promès per activa i per passiva que no pactarà amb ells.

DAVID MADÍ. Amb 35 anys es tracta del més jove dels alts càrrecs de CiU. Home de confiança d'Artur Mas. A l'últim govern de Pujol va ser designat Secretari de Comunicació de la Generalitat. Al final de la legislatura es destapava que havia manipulat enquestes del Govern per afavorir la imatge de Mas. Des de l'oposició s'ha consolidat com a responsable d'imatge i de campanya electoral de CiU. És l'autor del Confidencial.cat.

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

EUA // 11-S

» Més de 50 científics estatunidencs han desafiat la història oficial de l'atac contra les Torres Bessones, que consideren inverossímil, i han demanat una investigació independent "no marcada per interessos polititzats i restriccions". La seva teoria és que els gratacels van caure colapsats per una explosió controlada.

Sevilla // Cimera

» El 7 i 8 de febrer del 2007 es reuniran a Sevilla tots els ministres de defensa de l'OTAN. Des del Fòrum Social de Sevilla ja s'està organitzant una mobilització "contra la guerra, l'OTAN i el neoliberalisme", doncs consideren que l'aliança militar és el "braç armat de l'estratègia de dominació mundial de les grans potències capitalistes"

EUSKAL HERRIA // PROCÉS DE PAU

Trencar el bloqueig

↳ Israel Arkonada
/Bilbao/

A dia d'avui, és una opinió generalitzada (més aviat un fet constatat) que el procés polític iniciat a Euskal Herria passa per una situació de bloqueig. Bloqueig impulsat per les pors que hi ha entre alguna de les parts implicades en el mateix a un escenari de pau, democràcia i respecte a les decisions del poble basc.

El debat que el dia 25 d'octubre realitzarà el Parlament Europeu a Estrasburg és una bona ocasió per ajudar al desbloqueig de l'esmentat procés, que ha de portar necessàriament la resolució del conflicte polític basc, que igual com l'irlandès, s'emmarca dins de la Unió Europea i, per tant, ha de comptar amb la implicació de les seves institucions.

El PSOE ha paralitzat el debat polític i ha pretès desfigurar el procés

En els dos últims anys, des que Batasuna presentés a Anoeta la seva metodologia per a la resolució del conflicte i especialment en aquests set últims mesos, des de l'alto el foc permanent de l'organització armada Euskadi Ta Askatasuna, hem conegut aspectes positius, com les declaracions del president del Govern espanyol, Rodríguez Zapatero, anunciant el seu respecte a la voluntat de la ciutadania basca, la implicació activa de la pròpia ciutadania exigint la posada en marxa d'un procés polític o la pròpia implicació internacional, amb nombroses declaracions de suport al mateix, des de la Casa Blanca al Vaticà, destacant l'última, firmada per diverses personalitats com els expresidents d'Itàlia i Portugal, Francesco Cossiga i Mario Soares, o el premi Nobel de la Pau, Adolfo Pérez Esquivel, entre altres.

El got mig buit

Però cal destacar els aspectes negatius que han portat a la paralització del procés.

En qualsevol model de resolució de conflictes polítics que s'ha donat al món, hi ha una sèrie de

Gaïri Berasaluze / Diario Urola Kostako HITZA

qüestions, com el respecte a l'adversari polític, o el fer moviments que contribueixin a la distensió que són imprescindibles si es pretenen avenços.

El Govern espanyol, amb la inestimable ajuda de l'Audiència Nacional, ha continuat la seva aposta per la repressió, aprofitant la il·legalització de Batasuna, situació creada per la llei de partits que va aprovar de la mà del PP, o utilitzant els presos polítics com a ostatges i moneda de canvi en un procés negociador. El cas més sagnant, però no únic, és el d'Iñaki de Juana Chaos, retintut il·legalment des de fa gairebé dos anys, després d'haver complert la seva condemna, amb imputacions construïdes a partir de dos articles d'opinió publicats al diari Gara, i al que sols li ha quedat el recurs d'una vaga de fam de dos mesos per reclamar la seva llibertat, posant en risc la seva vida.

Debat polític

Però mes greu que l'anterior és que el PSOE, amb l'ajuda còmplice del PNB, ha paralitzat el debat polític; ha pretès marcar els ritmes, i desfigurar el procés polític, intentant portar el debat a un escenari "tècnic", on es pugui parlar de presos o legalització però on no s'abordini les arrels del conflicte, la qual cosa faria impossible la seva resolució.

Aquestes arrels són molt clares, autodeterminació i territorialitat, i per arribar-hi, és urgent i

necessària la creació d'una taula de partits polítics, amb el suport i la implicació de la resta d'agents sindicals i socials, i amb el compromís que els acords i decisions d'aquesta taula siguin en un futur consultats a la ciutadania basca, sent respectat l'acord dels agents i la voluntat popular expressada en aquesta consulta per part del Govern i les institucions, posant en marxa, si fossin necessaris, els mecanismes que garanteixin aquest respecte.

El friendship és el grup de suport al procés basc del Parlament Europeu

L'esquerra abertzale continua treballant per fer possible aquest escenari, on totes les idees puguin ser portades a la pràctica si compten amb el suport necessari. Un escenari on es garanteixin tots els drets, civils i polítics, per a totes les persones i a tot Euskal Herria.

És per això més important que mai deixar enrere posicions del passat, i passar a un nou escenari de diàleg i acord. I és per això més important que mai, la implicació internacional en el procés.

Ressò internacional

És en aquestes coordenades on es veu la importància del debat del dia 25, un debat on totes les idees i posicions puguin ser sentides i defensades, on davant d'un bloqueig en el procés polític, el Parlament Europeu es posicioni clarament a favor d'una solució política i negociada al mateix.

El friendship, el grup de suport al procés basc del Parlament Europeu, format per membres de diferents nacionalitats, com Irlanda, Gal·les, Lituània o Suècia i de diferents grups polítics, com l'Aliança Lliure Europea-Verds, el Grup Liberal o Esquerra Unida Europea, ja ha mostrat un camí possible.

La seva aportació important i desinteressada ha possibilitat el debat en el Parlament Europeu. A través de la informació i conscienciació ha creat un corrent d'opinió favorable a la resolució democràtica del conflicte polític.

I en aquesta via d'una resolució democràtica és on aquest Parlament ha de fer la seva aportació, sent garant del procés així com en un futur del respecte i implementació de les decisions que lliurement prengui la ciutadania basca. Ciutadania que juga un paper clau en aquest procés de resolució, doncs és qui ha d'impulsar i dotar de continguts el mateix.

Per molt necessària que sigui la implicació de la comunitat internacional en la resolució del conflicte polític basc, l'últim amb

una expressió armada a Europa occidental, el seu paper hauria de ser el d'un jutge de línia en un partit, partit que correspon jugar als ciutadans i ciutadanes basques.

És per això que el dia 25 representants dels diferents agents polítics, socials i sindicals d'Euskal Herria estaran a Estrasburg, perquè la seva veu pugui ser escoltada.

Última hora

No és casualitat que després d'acabar aquest article i just abans que comenci un debat que, és més que segur, significarà una empena més en la superació del bloqueig, arribi una nova operació política judicial. L'auto del Tribunal Suprem, executat amb l'entrada de la Guàrdia Civil a més de 20 Herriko tabernes (bar-seus de l'esquerra abertzale), i se n'esperen més en els propers dies, s'ha de llegir amb un rerefons polític, d'agressió a l'esquerra abertzale.

El proper capítol podria ser el tancament d'aquestes seues, sempre obertes als diferents moviments socials de cada poble o barri, el que seria una agressió en tota regla a una de les parts, precisament la que més està invertint en la resolució dels conflictes.

En qualsevol cas, i en una expressió de Zapatero, quan va dir que el procés seria llarg, dur i difícil, Batasuna afirma que serà un procés llarg, dur i difícil, però també imparable per a Euskal Herria. ☐

BRASIL // EL MOVIMENT DELS I LES TREBALLADORES RURALS SENSE TERRA

Una història marcada pel latifundi

Blanca Rivas
/Pernambuco/

Des del 1500 Brasil s'ha anat convertint en un país amb una concentració de terres en molt poques mans. Al llarg de tots aquests segles han estat diverses les lluites per la terra que s'hi han produït: Quilombos, Canudos, les Lligues Camperoles...

A partir de l'últim terç del *xx*, i en el context de la fi de la dictadura (del 1964 al 1985) i la virulenta repressió contra els treballadors i treballadores rurals sense terra, es comencen a dur a terme les primeres ocupacions de terres de forma organitzada i el sorgiment de l'MST (Moviment dels i les Sense Terra). El gener de 1984 es realitza el seu primer encontre en el qual es reafirma la necessitat de l'ocupació de terres com una eina legítima dels treballadors i treballadores del camp.

Al llarg dels anys la lluita per la terra ha estat una constant al Brasil

Al llarg dels anys, la lluita per la terra ha estat una constant al Brasil. A partir de la segona meitat dels 60 es comencen a implementar de forma continuada les lleis de reforma agrària, basades en l'Estatut de Terra de 1964, però sols han estat aplicades efectivament segons les necessitats polítiques de cada moment. Tot i la Constitució de 1988, on també s'hi reflecteix la necessitat de redistribuir la terra improductiva, els latifundis continuen essent un problema greu al que s'enfronten els i les treballadores rurals brasileres que no tenen cap mitjà per aconseguir un espai al camp per viure i treballar.

La lluita per la terra en els últims anys

Brasil va patir des de la dècada dels 90 un model econòmic neoliberal que va empitjorar la situació de la terra i provocà grans dificultats per a les persones que vivien en l'àmbit rural, fent créixer la pobresa, la desigualtat i l'exòde, a manca de treball al camp. El triomf de Lula, el 2002, va semblar que representaria una victòria del poble brasiler i una derrota de les elits i el seu projecte. Tot i les esperances posades per algunes, la victòria electoral no ha estat suficient per produir canvis significatius en l'estructura latifundista del model agrícola, que es segueix mantenint encara que

amb un augment de recursos pel petit productor. Per tant, segueix essent necessari al Brasil promoure les lluites socials per garantir la construcció d'un model agrícola que prioritzi la producció d'aliments i la distribució de la renda.

La lluita de l'MST i la repressió

Els i les treballadores rurals sense terra no tenen mitjans per aconseguir-la perquè aquesta, tot i que molt sovint improductiva, roman en poques mans. Per això, l'MST considera l'ocupació com l'única solució. El procediment és ocupar terres que porten temps impro-

ductives, les terres passen a tenir titularitat pública i els camperols paguen anualment a l'INCRA fins que n'obtenen la propietat. Aleshores ja es pot parlar d'assentament. Si les negociacions no arriben a bon fi o no es donen, els camperols són desallotjats de forma violenta per la policia militar i civil amb estratègies de guerra (bombes sonores, helicòpters,

tancament de la zona...). La repressió patida és comptabilitzada amb nombrosos casos de tortura, empresonaments i assassinats (es poden consultar les dades a la web: cptnac.com.br).

L'MST té 22 anys d'existència. Actualment entén que el seu paper com a moviment social és "continuar organitzant als i les treballadores del camp, perquè

adquireixin consciència dels seus drets i es mobilitzin per lluitar per un canvi".

Actua en 23 estats, lluitant per la reforma agrària i per la construcció d'un projecte popular pel Brasil, basat en la justícia social i la dignitat humana. ☺

Més informació:

<http://www.mst.org.br/mst/>

Un exemple de lluita per la terra: l'acampament Chico Mendes

L'MST considera l'ocupació de terres com l'única solució al latifundi

L'acampament Chico Mendes és un exemple de lluita dels i les treballadores sense terra al municipi de Sao Lourenço do Mata de l'Estat de Pernambuco, al nord-est brasiler.

El març de 2004, unes 500 famílies van ocupar terres pertanyents a Usina Tiúma, propietat del Grup Votorantim, una de les empreses amb més latifundis de Brasil. A més, el Grup Votorantim és un dels grups d'indústries privades més grans d'Amèrica Llatina que es dedica a l'agroindústria, a la construcció, al paper, a l'energia, a les finances, al metall, a la química... Les 580 hectàrees de terra restaven improductives des de feia més de 17 anys quan les famílies van decidir ocupar-les. Un any i mig després de l'ocupació, l'agost de 2005, van ser desallotja-

Les 580 hectàrees restaven improductives des de feia més de 17 anys, quan van ocupar-les

des per 300 membres de cossos militars i policials, amb helicòpters i bombes sonores, amb talls de carreteres..., tota una estratègia de guerra. Tot i el desallotjament no es van malmetre les plantacions i les famílies van restar vuit mesos acampades a

terres properes tenint cura de la terra i recollint-ne les collites.

El febrer de 2006, unes 300 famílies decideixen reocupar de nou i des d'aleshores són tres les demandes de desallotjament a les que s'han hagut d'enfrontar. L'agost de 2006 van patir l'últim intent de desallotjament que van aconseguir aturar després de 14 hores de negociació i que se'ls imposés un termini de 90 dies per solucionar la seva situació.

Actualment resten a l'espera del resultat de les negociacions entre el Grup Votorantim i l'INCRA per aconseguir la propietat de la terra.

El termini acaba el proper 2 de novembre, dia en el que les famílies poden veure's assetjades de nou i quedar-se sense terres.

Observatori dels mitjans

/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

Espais a la xarxa

Els blocs prenen protagonisme a la campanya electoral

Enric Borràs Abelló /observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

Miquel Iceta, Carod Rovira, Raul Romeva, Ignasi Guardans, Ernest Benach, Joan Puigcercós, Joan Boada, Daniel Sirera... la llista de polítics amb bloc a internet, és inacabable. Alguns ja fa temps que hi escriuen, però d'altres l'han obert expressament per a l'ocasió. De fet, obrir blocs electorals com el de Carod-Rovira [www.carod.cat/seccions/bloc], comença a ser una pràctica habitual. D'acord, els dels candidats principals no admeten comentar i sí, tot sovint són realment avorrits i causen el dubte de si realment els escriuen ells... Però és que potser no han entès que, malgrat que la blocosfera del Principat creix sense parar tal i com també ho fa a tot el món, aquest no és el terreny per a la política convencional.

Els blocs polítics que tenen més èxit no són precisament els dels principals candidats, que es limiten a fer campanya en primera persona. En el terreny polític, avui en dia, hi ha ben pocs dubtes de que el bloc en català amb més èxit és el del periodista del diari *El Punt Saül Gordillo* [www.saul.cat]. A banda de la quantitat ingent d'enllaços que ofereix a la columna dreta, és el blocaire més constant i exhaustiu. El lector pot estar d'acord o no amb les opinions que s'escriuen al bloc d'en Saül Gordillo, però cada article inclou prou enllaços per veure les opinions dels qui són més propers i més contraris a les tesis de l'autor. Es pot dir que el bloc d'en Saül és la millor guia per seguir la campanya electoral a internet, com a mínim pel que fa als partits amb representació parlamentària.

El pes que han agafat els blocs en aquesta campanya electoral però, no es limita a la propaganda dels blocs d'alguns polítics ni a l'anàlisi seriós d'autors com en Saül Gordillo, també hi ha espai per a l'humor i la sàtira política. Un bon exemple d'això poden ser els blocs alternatius dedicats a dos candidats que no n'han obert cap, de bloc real: José Montilla [diaridemontilla.blogspot.com] i Artur Mas [diaridarturomas.blogspot.com]. Tot i així, cal dir que malgrat que es tracta d'una bona idea, no van tan lluny com podrien anar, i és que tots dos blocs no deixen de fer campanya electoral... o contracampanya, més aviat. Pel que diuen i com ho diuen, sembla que tot queda en família, que l'autor del de José Montilla sigui ben proper a CiU, i el d'Artur Mas, del PSC.

Informació enllaunada

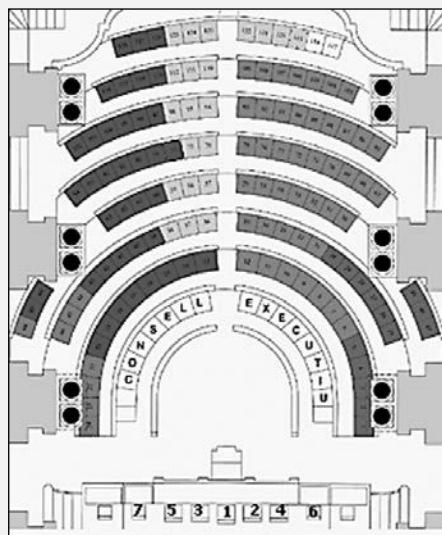
Enric Borràs Abelló

Als telenotícies de TV3 o als informatius de Catalunya Ràdio i Com Ràdio, abans que comencin les notícies sobre la campanya electoral, els periodistes diuen que no firmen aquelles notícies en senyal de protesta. Segur que tothom ho ha sentit o ho ha vist alguna vegada. El Col·legi de Periodistes de Catalunya s'ha afegit a la reivindicació dels periodistes de TV3, Catalunya Ràdio, RNE-Barcelona, TVE-Catalunya, Com Ràdio, BTV i Ràdio Televisió del Mollet del Vallès en contra dels blocs electorals en la informació política. Però, per què protesten?

Segons la normativa dictada per la Junta Electoral espanyola, els partits polítics presents al Parlament i els consells d'administració dels mitjans de comunicació públics, els informatius han d'emetre la informació sobre cada partit en proporció a la representació que aquest tingui al Parlament. Això inclou l'ordre de les notícies, però també el temps que s'hi dedica. Els periodistes es queixen que el criteri informatiu queda desplaçat per un pacte polític: si en Saura —per sorpresa de tothom— fa unes declaracions sorpre-

ments o parla en un acte realment multitudinari, ICV serà igualment l'últim partit de què s'informi i al qual es dedicarà menys temps, encara que els altres partits hagin fet actes menys destacats. I al revés, encara que CiU, pel que sigui, tingui un dia electoral poc lluit, serà el primer partit del qual es parli als informatius.

Tot això anul·la el criteri periodístic en pro dels pactes polítics: és igual què facin els partits petits, allò que és important és qui mana, i prou. Els periodistes es queixen, van rebre els candidats al debat de TV3 amb samarretes de protesta, firmen manifestos i fan vaga de signatures. Són mesures suaus, la major part de la població ni tan sols s'assabenta del problema. D'altres consideren que és una bona mesura per impedir que el partidisme d'alguns periodistes afecti la informació. Però aquests no s'adonen que la mesura actual ja és completament partidista, repartir-se la informació segons el número d'escons com qui es reparteix un pastís... o un botí. I encara queda una pregunta a l'aire: i els partits sense representació parlamentària?

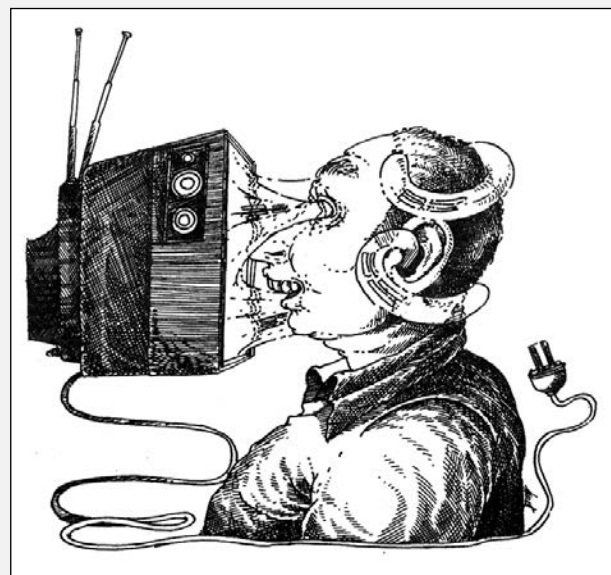
Mig milió de persones, són poques o són moltes?

Enric Borràs Abelló

Legir un diari o un altre sense tenir en compte qui en són els Lamos i quina tendència política tenen, és una temeritat. Si no, un exemple: per als lectors d'*El Periódico*, el debat televisiu entre els candidats a la Generalitat que va emetre TV3, va ser un èxit d'espectadors. Segons *l'Avui*, va ser un fracàs. Cap dels diaris s'ha inventat les dades, tots dos citen les que ha fet públiques TV3: el debat va tenir una audiència mitjana de 555.000 espectadors i un 22,3% dels televisors encesos el van sintonitzar.

El Periódico obre amb el títol: "El debat de TV3 va reunir 555.000 espectadors", i com a subtítol: "Va arribar al 22,3% de quota i va superar l'audiència de la trobada del 2003". *L'Avui*, al seu torn, titula: "El debat només va captar mig milió de televidents" i de subtítol diu: "Tan sols un 22,3% de catalans van veure el programa de TV3". *El Periódico*, a més, cita els portaveus de TV3 que qualifiquen l'audiència de "molt bona"; *l'Avui* no explica com es valora el debat des de TV3.

Però d'on ve aquesta diferència de valoracions? Mig milió són molts o són pocs? Tots dos diaris fan servir el mateix punt de referència per a valorar-ho, el debat de les eleccions del 2003. *El Periódico* diu que el 2003, 466.412 persones van seguir el debat electoral per TV3, de manera que enguany l'han seguit 88.588 espectadors més i, per tant, és un èxit d'audiència. *L'Avui* també cita els espectadors que van veure el debat el 2003 per TV3, però hi suma els espectadors que van veure aquell mateix debat per TVE: 165.699 (en total, 632.111 espectadors). Enguany, el programa només s'ha emès per TV3. Així doncs, segons *l'Avui*, aquesta vegada el debat l'han vist 77.111 persones menys que no el del 2003.

Radicalgraphics.org

Cada diari s'ha agafat als punts de referència que li han convingut per interpretar les dades de TV3. I tots dos s'han oblidat de citar alguns detalls... D'una banda, *El Periódico* no diu res dels 165.699 espectadors que van veure el debat per TVE, se'ls deixa. I d'una altra banda, *l'Avui* se salta les valoracions dels portaveus de TV3 que van dir que el debat havia estat un èxit d'audiència. Això sí, cap periodista signa la notícia, ni a *l'Avui* ni a *El Periódico*.

Freqüències de ràdios lliures o populars de Catalunya

Ràdio Bronka 104.5FM (Barcelona), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Radioactiva 100.3FM (Baix Llobregat), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

Catalunya
 Núm. 79 Octubre '06
 La publicació de la CGT de Catalunya
 www.cgtcatalunya.org
 www.usuaris.tinet.cat/cgt.cat

Laciatatnvisible
 - Projecte Cooperatiu Autogestionari -
 LLIBRERIA CRÍTICA ASSOCIATIVA
 TALLER DE SERIGRAFIA
 CENTRE DE DOCUMENTACIÓ
 ESPAI DE RECERCA
 ZONA MÈDIA
 C/ RIEGO nº 35
 08014 Bcn
 Telef. 93-298 99 47
 laciatatnvisible@yahoo.com

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl
 LA COOPERATIVA
ADK
 So i llums
 Tel: 93.443.01.90
 Fax: 93.329.71.52
 autonomia@autonomiadespectacle.com
AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

ROM MOJITO CACHAÇA
 PINYA COLADA CERVESSES
 SUCS REFRESCOS VARIS
A LES FESTES, TAMBÉ CONSUMEIX PRODUCTES SOLIDARIS
TRÉVOL
 SERVEIS MERCAT SOCIAL
 tel: 93.498.80.70
 www.mercasol.net

Cada subscripció fa durar la DIRECTA 6 hores més

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Un cop hagi omplert la butlleta ens la pots fer arribar a:
c/Juan Ramón Jiménez, 22, 08902, Hospitalet de Llobregat.
També pots enviar les teves dades a:
<subscripcio@setmanaridirecta.cat>,
o entrant a la web i omplint el formulari:
www.setmanaridirecta.info
O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Butlleta de subscripció
setmanari de comunicació
directa

Em vull subscriure al setmanari de comunicació Directa:

Nom.....	Cognoms.....
Població.....	Codi Postal.....
Adreça.....	
Correu electrònic.....	Telèfon.....
Signatura: Ordinària ☐ 60 euros / Solidària ☐ 120 euros	

Amb la subscripció rebre cada setmana la publicació durant un any. La domiciliació bancària és una de les vies per fer-ho.

Presentacions i parades

Si voleu organitzar una presentació del projecte al vostre barri o vila us podeu posar en contacte amb nosaltres a: internacional@setmanaridirecta.info o trucant per telèfon.

Punts de venda

<p>BALAGUER Indi Bar Del Pont, 35 BARCELONA Cap i Cua Torrent de l'Olla, 99 Infoespai Plaça del Sol, 19 Taifa Verdi, 12 Cat Guinardó Plaça Guinardó, 13 Quiosc Manu Nàpols-Roselló El Maské Comte d'Urgell, 256 Ítaca Pallars, 230 Cus-Cus Rambla Poblenou, 77 Trèvol Antonio Ricardos, 14 Patapalo Rubén Dario, 25 Andyblue Bar de la Biblioteca de Can Fabra Ateneu Popular 9 Barris Portlligat, 11-15 Rocaguinarda Xiprer, 13 Pròleg Dagueria, 13 El Lokal Cera, 1 bis La Rosa de Foc Joaquim Costa, 34 1917 Pintor Fortuny, 30 Quiosc Colom Rambles Quiosc Santa Mònica Rambles Espai Obert Violant d'Hongria, 71</p>	<p>La Ciutat Invisible Riego, 35 Terra d'Escudella Premià, 20 Teteria Malea Riego, 16 BELLATERRA UAB Quiosc de Ciències de la Comunicació Quiosc de Lletres CARDEDEU Quiosc del Centre Cànoves, 4 CORBERA DE LLOBREGAT Llibreria Corbera Psg. dels Arbres, 4 CORNELLÀ DE LLOBREGAT El Grillo Libertario Llinars, 44 ESPLUGUES DE LLOBREGAT Ubud Artesania Mestre Joaquim Rosal, 22 GIRONA Llibreria 22 Hortes, 22 Llibreria Les Voltes Plaça del Vi, 2 La Màquia Vern, 15 GRANOLLERS Llibreria La Gralla Plaça dels Càbrits, 5 Anònims Miquel Ricomà, 57 El Racó Ecològic Roger de Flor, 85</p>	<p>IGUALADA At. Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122 LA PALMA DE CERVELLÓ Papereria La Xaropa Santa Maria, 5 LES FRANQUESES El Cabàs Ribes, 121 i a www.elcabas.com L'HOSPITALET DE LLOBREGAT Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat Bar Gaudim Avinguda del Carrilet, 64 La República Rosalía de Castro, 92 LLEIDA Ateneu La Maranya Parc, 13 La Falcata La Panera, 2 MATARÓ Arcàdia Cafè Cultural Pujol, 26 Llibreria Robafaves Nou, 9 MOLINS DE REI Llibreria Barba Rafael Casanoves, 45 La Bodegueta Pintor Fortuny, 45 REUS Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29 Galatea Llibres Jesús, 5-7</p>	<p>RIBES DEL GARRAF Can Gabaldà Plaça de la Font, 2 RIPOLLET Llibreria Caraboc Rambla S. Esteve, 17, local B SABADELL CSO Calamarsa Convent, 102-104 SANT CELONI Els 4 Gats Sant Josep, 64-66 SANT FELIU DE LLOBREGAT Teteria Índia Jacint Verdaguer, 9 SANT JOAN DESPÍ Llibreria Recort Major, 60 TARRAGONA CGT Tarragona Rambla Nova, 97-99, 2n pis TERRASSA CSO La Impremta Sant Llorenç, 33 VIC Llibreria La Tralla Riera, 5 Ronda Ronda de Camprodon, 3 VILAFRANCA DEL PENEDÈS La Fornal Sant Julià, 20</p>
---	--	--	--

ATENCIÓ, SUBSCRIPTORES

Degut al retard del lliurament de les subscripcions, que depèn de Correus, també podeu passar a buscar el setmanari per qualsevol dels punts de venda, sense cap mena de recàrrec. Només ens heu de trucar o enviar un correu a subscripcio@setmanaridirecta.info. Per a proposar-nos un nou punt de venda us podeu adreçar a distribucio@setmanaridirecta.info o per telèfon i mirarem de fer-ho possible.

Corresponsalies

- Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info>
- Barcelona <redaccio@setmanaridirecta.info>
- Berguedà <bergueda@setmanaridirecta.info>
- El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès) <elcamp@setmanaridirecta.info>
- Cerdanya <cerdanya@setmanaridirecta.info>
- Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa) <girona@setmanaridirecta.info>
- Maresme <maresme@setmanaridirecta.info>
- Menorca <menorca@setmanaridirecta.info>
- Osona <osona@setmanaridirecta.info>
- Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera) <terresponent@setmanaridirecta.info>
- Vallès Occidental <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>
- Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>

Què es cou

Jornades sobre dones i el dret a la sobirania alimentària

↳ Montse Carrillo
i Gemma Garcia
/campanyes@setmanaridirecta.info/

Històricament, les dones han tingut un paper cabdal en la seguretat alimentària dels pobles. Han estat les encarregades de conservar les llavors i, amb això, la biodiversitat agrícola de la seva terra. Actualment el 80% de la producció, transformació, consum i preparació d'aliments resta en mans de les dones. Darrerament, en l'àmbit internacional s'han establert diferents normatives per tal de reconèixer el paper que tenen i han tingut les dones en les nostres societats i posar fi a la històrica desigualtat existent entre gèneres. Tot i els avenços fets en polítiques de gènere, aquests quasi sempre han quedat restringits als àmbits de la producció industrial o dins el món de l'empresa tant als països del Nord com del Sud.

A les jornades podrem escoltar la veu de dones camperoles que pertanyen a organitzacions membres de La Vía Campesina

Davant aquest buit sobre el paper de la dona en el món rural, Entrepobles, amb la col·laboració de La Vía Campesina, han organitzat durant els dies 3 i 4 de novembre les jornades internacionals "Dones, globalització i món rural: desigualtats, somnis i rebel·lies. Protagonistes en la lluita per la sobirania alimentària". Hi seran presents dones i organitzacions de casa nostra i de diferents països d'Europa, d'Amèrica Central, d'Amèrica del Sud i d'Àfrica del Nord, i es podrà reflexionar i debatre sobre el dret a la sobirania alimentària, i la incorporació de la perspectiva de gènere en aquest dret, presentant estratègies, propostes i experiències diverses i potenciant xarxes de relació i intercanvi permanent.

Podrem escoltar la veu de dones camperoles que pertanyen a organitzacions membres de La Vía Campesina com la Justina Cima, membre del Movimento de Mulheres Camponesas de Brasil o la Juana Cossio, de la Federación Nacional de Mujeres Campesinas Indígenas Originarias de Bolivia-Bartolina Sisa. Podrem reflexionar sobre la situació de les dones que treballen a les maquilas agroin-

Leonor Miró

Pagesa de Nicaragua

dustrials del Magrib amb la Nadia Nair. Podrem parlar de polítiques agràries amb Josie Riffaud de Confédération Paysanne o Lidia Senra del Sindicato Labrego Galego. Podrem compartir experiències properes amb dones pageses de casa nostra com Maria Giner de La Kosturika o l'Assumpta Codinachs de l'Assemblea Pagesa.

▶ **Organitzades per la sobirania alimentària**

Actualment, en el món rural, les dones han vist com les noves legislacions es convertien en "paper mullat" davant les polítiques de liberalització del comerç mundial, promogudes per organismes internacionals com l'OMC (Organització Mundial del Comerç), l'FMI (Fons Monetari Internacional) i el BM (Banc Mundial), que han forçat els països a emprendre polítiques de concentració de terra i de reducció dels processos productius, orientant els cultius principalment a l'exportació, amb la conseqüent destrucció dels mercats locals i l'expulsió de les dones del sistema productiu remunerat, amb l'augment del treball "invisible" i l'empitjorament de les seves condicions de vida i les de les seves famílies.

Davant d'aquest model econòmic neoliberal, gran nombre de dones d'arreu del món, organitzades, conjuntament i dins els moviments de camperols i camperoles i dels moviments indígenes, reivindiquen un model alternatiu, la sobirania alimentària, que perme-

ti els pobles garantir el seu dret a l'alimentació i decidir les seves pròpies pràctiques agrícoles i les seves polítiques agroalimentàries. "La sobirania alimentària passava per l'autoreconeixement de la nostra capacitat productiva. Arribem a la conclusió que tot allò relacionat amb l'aliment al nostre país, passava per les nostres mans, des de plantar la llavor fins la collita, des de la selecció fins la transformació en aliment." Així ho explica Francisca, de l'organització de dones camperoles xilenes Asociación Nacional de Mujeres Rurales e Indígenas (ANAMURI).

Davant el model neoliberal, gran nombre de dones arreu, reivindiquen un model alternatiu: la sobirania alimentària

Són dones en lluita per un model que faci efectiu els drets polítics, econòmics, socials i culturals de les dones al camp i faci realitat l'anhel de poder viure del camp. Reclamen un model socioeconòmic transformador i

coherent, que incorpori l'equitat de gènere com una de les prioritats en la seva lluita, analitzant les desigualtats estructurals entre homes i dones, fent visible i reconeixent el paper de les dones, donant-los el poder de decisió en les organitzacions i plantejant propostes sobre l'accés a la propietat i a la gestió de les terres.

▶ **Pa i roses**

Aquestes jornades, que es realitzen també a altres ciutats de l'Estat espanyol, formen part del projecte "Pa i roses: el protagonisme de les dones en la sobirania alimentària".

Amb aquest projecte es pretén potenciar una reflexió sobre la importància de l'equitat de gènere en la sobirania alimentària i dels impactes negatius del nostre model de consum sobre les condicions de vida de les dones en les comunitats agrícoles. A part de les jornades internacio-

nals s'elaboren diversos materials, com un documental on ens parlaran dones que pertanyen a grups i ONG i una guia didàctica per l'educació secundària i l'educació de persones adultes.

Per a l'organització d'aquestes jornades ha calgut que Entrepobles es coordinés amb La Vía Campesina. Entrepobles és una associació de cooperació pel desenvolupament que treballa des de la perspectiva de la solidaritat i manté el compromís del seu origen amb els processos d'alliberament. Amb la col·laboració de La Vía Campesina podrem comptar amb la presència de dones camperoles vingudes de molts punts del planeta. Es tracta d'un moviment internacional que coordina organitzacions camperoles, petites i mitjanes productores, dones rurals, comunitats indígenes, gent sense terra, joves rurals i treballadors agrícoles migrants. ☺

Per contactar:

ENTREPOBLES
www.pangea.org/epueblos
LA VÍA CAMPESINA
www.viacampesina.org

Jornades internacionals: "Dones, globalització i món rural: desigualtats, somnis i rebel·lies. Protagonistes en la lluita per la sobirania alimentària"

3 I 4 DE NOVEMBRE
ATENEU BARCELONÈS C/CANUDA, 6

Tardor palestina

Diverses entitats catalanes planifiquen accions de suport a Palestina i difusió de la seva situació

✉ **Jordi Panyella**

/campanyes@setmanaridirecta.info/

Les Primeres Jornades Internacionalistes de Lliçà de Vall (Vallès Oriental) se celebraran els dies 3, 4 i 5 de novembre amb el nom d'"Apropa't a Palestina". El col·lectiu Destorb, entitat organitzadora d'aquestes jornades, busca sensibilitzar la població del municipi sobre les situacions que està vivint Palestina actualment.

El col·lectiu Destorb busca sensibilitzar la població de Lliçà de Vall sobre les situacions que està vivint Palestina actualment

Aquestes jornades s'iniciaran amb el passí del documental Matzpen (en hebreu: brúixola), que mostra els sectors dissidents que hi ha dins d'Israel i que s'estan enfrontant a l'ocupació de Palestina i a les polítiques racistes del sionisme polític. El dia 4, el professor de Dret Internacional Ferran Izquierdo, analitzarà la història del conflicte abans d'un sopar palestí que s'oferirà sota les ordres de la xef palestina Rawa. Durant les jornades, al Casal d'Avis de Lliçà s'hi podrà visitar una exposició fotogràfica amb textos del diari d'un membre de Destorb Col·lectiu que aquest estiu ha visitat Palestina.

El mur de Palestina, símbol de l'opressió del govern israelià

Sandra Negre

Per altra banda, i coincidint amb la celebració, el dia 9 de novembre, de la Jornada Internacional Contra el Mur de Palestina, a l'Ateneu Popular de Nou Barris s'organitzarà una jornada lúdico-festiva. La productora Freecamera projectarà el documental Soñar en Nablús, premiat com a millor documental al IV Festival Internacional de Cine Pobre de Gibara, a Cuba. El documental narra la història d'un jove treballador de l'aeroport de Barcelona que s'endú una camera prestada a un viatge a Palestina on vol conèixer la quotidianitat als camps de refugiats. De seguida se solidaritza amb la lluita palestina, i realitza un retrat de les persones que coneix, i de la necessitat de denunciar les injustícies a les que és sotmesa cada dia la població.

Josep Maria Navarro, membre de la Xarxa d'Enllaç amb Palestina oferirà una xerrada sobre la situa-

A l'Ateneu Popular de Nou Barris actuaran Nour, Black Baudelaire, i Dam, un grup palestí de hip hop que presentarà el seu tercer disc

ció actual respecte la construcció del mur de Palestina, que precedirà el concert dels grups Nour, Black Baudelaire i Dam. Dam és un grup que vindrà de Palestina a presentar el seu tercer disc, Dedicacion, per primera vegada als Paï-

sos Catalans. És una de les formacions palestines de hip hop que més s'estan donant a conèixer, primer a través d'Internet i cada vegada més a un públic ampli de tot el món a través de les seves actuacions. (Més informació a: www.dampalestine.com).

► Destorb i Xarxa d'Enllaç amb Palestina

El col·lectiu Destorb és una entitat sociocultural i política de Lliçà de Vall que treballa aspectes d'àmbit internacional traslladant-los a l'àmbit local. Així, han fet campanyes de recollida de signa-

tures contra la guerra a Iraq i pel no a la Constitució europea, entre d'altres. Aquestes jornades internacionalistes són les primeres que organitzen, un cicle que preveu celebrar-se cada any i mostrar suport a la lluita d'algun poble.

La Xarxa d'Enllaç amb Palestina és una entitat catalana formada per tres entitats (Sodepau, RAI i Palestina Resisteix) que busca la sensibilització de la societat catalana sobre el conflicte palestí. Centren els seus esforços en l'articulació d'iniciatives per promoure la presència internacional de persones catalanes a Palestina i de persones palestines a Catalunya. Puntualment han participat en projectes de cooperació internacional.

El seu principal objectiu és facilitar el coneixement entre la societat palestina i la catalana, i que aquesta interrelació generi llaços de cooperació i solidaritat entre les organitzacions i persones de tots dos pobles. Actualment estan treballant amb entitats com Baladna (associació de joves àrabs a Haifa), Youth Development Department, YDD (que aplega diferents entitats amb seu a Jerusalem); IPYL International Palestinian Youth League (entitat juvenil amb seu a Hebron que treballa a tots els territoris palestins), Children and Youth Center Shatila (centre de joves dels camps de refugiats de Shatila, a Beirut), Union Health Work Committee, UHWC (Betlem), i l'Alternative Tourism Group, ATG de Betlem. ☺

Per contactar:

DESTORB COL·LECTIU
destorb_colectiu@hotmail.com

XARXA D'ENLLAÇ AMB PALESTINA
info@xarxapalestina.org xarxa-palestina.pangea.org

Un petit jardí d'Epicur: l'Ateneu Llibertari del Casc Antic

✉ **Gemma Garcia**

/campanyes@setmanaridirecta.info/

Sopar, flamenc, dansa del ventre i un bingo amb una bicicleta per sortejar. D'aquesta manera s'ha presentat l'Ateneu Llibertari del Casc Antic de Barcelona al local de RAI (Recursos d'Animació Intercultural). L'objectiu principal d'aquest futur nou espai és convertir-se en un punt d'encontre. "Un petit jardí d'Epicur", com l'anomenen les mateixes persones que l'han impulsat, "un local on es llegeixi, es parli, es perdi el temps deliciosament, es cultivi l'esperit i es doni sortida

L'Ateneu vol ser un espai de trobada per l'alliberament individual i col·lectiu

creativa a la mala fe". És a dir, tothom qui trepitgi l'Ateneu podrà gaudir de passis de documentals i exposicions, xerrades i tallers. A més, pretenen habilitar un espai biblioteca-videoteca, i

convertir l'Ateneu també en un centre de documentació. L'Ateneu s'ubica al carrer Fonollar tot i que, segons l'Àlex, encara haurem d'esperar a principis d'any per poder gaudir-ne, ja que s'està treballant per acondicionar l'espai. Un local on tant persones a títol individual, com col·lectius tenen les portes obertes per dur a terme els seus projectes.

Un motiu que ha impulsat aquest grup de gent a endegar aquest projecte és la situació en la que es troba el barri, on l'especulació immobiliària cada vegada dificulta més la permanència al barri per a moltes persones que hi han viscut durant molt anys. Des de

l'Ateneu assenyalen que "la pesta immobiliària s'estén per la ciutat, i les hipoteques assalten i destrueixen les llars". I proliferen els locals "en forma de bancs, immobiliàries, restaurants i botigues de disseny". En aquest context, inauguren un espai en desacord amb aquesta

inèrcia, sense pretendre crear un altre lloc més d'oci cultural, ni una ONG solidària on les bones persones aportin el seu granet de sorra. Sinó un espai obert a les diverses propostes de la gent. Un Ateneu per l'alliberament individual i col·lectiu. ☺

Per contactar:

ATENEU LLIBERTARI DEL CASC ANTIC
ateneullibertari@moviments.net

RAI (Recursos d'Animació Intercultural)
c/Carders 12, 08003 Barcelona

CONCERT SOLIDARI
amb els detinguts i encausades del CSO La Gàbia (Lleida)

Segismundo Toxicomano

Disidència

Desobediència

La Família Torelli

4Nov - 23h - pavelló de Tàrraga

www.moviments.net/lagabia
www.supportonent.net

ecologistes.net

portal dels moviments ecologistes

RADIO P.I.C.A.

www.radiopica.net

La Maria de Valls

grow-shop

Tot per el cultiu del cannabis

C/ Forn Nou, 26
43800 Valls (Tarragona)
Telefon: 977 608 329
mail: lamariadevalls@hotmail.com
web: www.lamariadevalls.com

Un lloc per a l'Ateneu Enciclopèdic

MANIFEST PER LA RESTITUCIÓ DE LA MEMÒRIA DEL MOVIMENT OBRER I L'ATENEUISME LLIBERTARI

L'Ateneu Enciclopèdic representava la voluntat d'una il·lustració llibertària i la pràctica pel col·lectivisme, així com una noció de cultura allunyada dels paràmetres burgesos

☞ **Santi Eizaguirre**
/cultura@setmanaridirecta.info/

Durant el primer terç del segle xx, l'Ateneu Enciclopèdic Popular (AEP) va ser un referent tant de la cultura com dels moviments socials de la ciutat de Barcelona. Amb més de 20.000 associats i gran nombre de comissions de treball, l'Ateneu Enciclopèdic representava la voluntat d'una il·lustració llibertària i la pràctica pel col·lectivisme, així com una noció de cultura allunyada dels paràmetres burgesos. Com d'altres entitats progressistes va patir els desastres de la guerra i l'ocupació feixista en forma de repressió, exili, presó i mort.

Després, ja en l'escenografia de la democràcia postorgànica, els pactes de silenci de l'anomenada Transició condemnaren l'Ateneu Enciclopèdic a l'oblit, tot i haver tingut un pes més que considerable a la vida col·lectiva de principis del segle passat. Això ens obliga a pensar el per què d'aquest oblit, d'aquesta repartició desigual del dret a la memòria. Quan hi ha institucions, entitats o partits polítics als quals s'ha reconegut de manera pública i oficial, restituint-ne el patrimoni, el seu paper actiu en la vida social catalana d'abans del franquisme, n'hi ha d'altres que les generacions nascudes després de la Guerra Civil gairebé ni han sentit anomenar.

Gimnàstica participativa i crítica

De manera paral·lela a la celebració del 70è aniversari de l'inici de l'enfrontament militar, el juliol passat, l'Ateneu Enciclopèdic va voler fer sentir la seva veu articulant un manifest en favor de la restitució de la seva memòria. La pràctica de l'ateneuisme com una gimnàstica participativa i crítica amb la cultura superficial que s'acomoda amb el poder establert i distorsiona la realitat encara ara és un dels motors del canvi social i polític més temut i combatut per part dels grups de poder que volen immobilitzar l'acció col·lectiva. Potser per això que en molts àmbits s'ha amagat la influència que va tenir aquest punt de trobada que va aplegar l'activisme i la inspiració de personatges com Joan Salvat-Papasseit, Joan Amades, Àngel Pestanya, Salvador Seguí o Ferrer i Guàrdia.

La voluntat d'ésser un instrument per a la socialització del coneixement i la cultura popular en un món on la formació de les persones és substituïda cada dia per l'automatisme voraç del capitalisme, segueix essent avui en dia un objectiu digne de ser considerat. En aquesta direcció els membres de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, que després dels obscurs temps de la dictadura n'han tornat a endegar el projecte col·laborant desinteressadament i en condicions precàries en la cura del fons bibliogràfic i documental de l'entitat, reclamen que es tingui en compte el paper central d'aquesta

associació en la restitució de la memòria històrica popular del segle passat.

Arxiu històric

L'arxiu del Centre de Documentació Històrica i Social que es pot trobar a l'AEP, tot i no disposar encara dels papers de l'entitat que van "marxar" a Salamanca i potser es van perdre pel camí, des de 1977 està essent reconstruït i constitueix una de les fonts d'informació més completes que hi ha a l'Estat espanyol sobre el moviment obrer i l'associacionisme llibertari. Tot i així, la situació actual de la seu de l'entitat, immersa en la temporalitat i el nomadisme, i allunyada del cèntric carrer del Carme, on havia nascut i crescut, no pot donar cabuda a totes les activitats desitjables i suposa un inconvenient per a la consecució dels seus objectius.

Per això, l'Ateneu planteja la necessitat urgent d'una ubicació cèntrica, amb espais adients per a l'exposició, el debat, la lectura i la recerca, que garanteixi el futur del projecte i permeti la realització de conferències, exposicions, certàmens, presentacions de llibres o visionats de documentals audiovisuals. Aquesta és la demanda principal que planteja el manifest, el dret a recuperar la possibilitat d'esdevenir un punt aglutinador i polivalent. En definitiva, a més de ser una manera de disposar d'un nou espai de llibertat per donar cabuda a tot tipus d'iniciatives socials provinents del debat i la reflexió

dels més desafavorits, tornar l'Ateneu Enciclopèdic Popular al seu lloc d'origen és un compromís necessari per pal·liar el buit i l'oblit imposat per l'espoli feixista.

El documental

L'11 d'octubre l'AEP presentà al CCCB el documental MIL, de Martina Loher Rodríguez, amb un debat posterior en el que participaren Carles Sanz, membre de l'AEP i del Centre de Documentació Històric Social, la realitzadora de la pel·lícula, Txema Bofill i Ricard de Vargas-Golarons, companys de Puig Antich. Es tracta d'una visió del MIL a partir de la mirada d'una persona que descobreix els moviments insurreccionals dels 70 a partir d'una conversa en una casa okupada a Ginebra amb el fill de la Marian, exmembre del MIL. A través de la història de la família Solé Sugranyes, el documental descriu un llarg viatge que comença a Ginebra, que passa per l'Estat espanyol i que torna finalment a Suïssa, i en el que es va descobrir la connexió entre els diferents personatges i llocs. Així, a Barcelona trobem Xita, de 85 anys, mare d'onze infants dels quals cinc van estar implicats en les lluites del MIL i de l'OLLA, i un dels quals va ser assassinat a trets per la Guàrdia Civil en un intent de fuga de la presó de Segòvia. El documental, de 52 minuts de durada, es pot descarregar de manera gratuïta a través de l'Emule.

Pim-Pam-Pum

Carles Rebassa

POETA

"HOM HA PASSAT DE LA
SUBVERSIÓ A LA SUBVENCIÓ"

Juan Miguel Morales

⇨ Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

El jove Carles Rebassa (Palma de Mallorca, 1977), amb el poemari *Els jòvens i les vidues*, és el guanyador del XLIV Premi Ausiàs March de poesia, que concedeix anualment l'Ajuntament de Gandia (la Safor). Rebassa ha publicat *Requiescat in pace* i *Poema B*, amb Pere Llorens, i entre els seus referents cita Joan Brossa, Blai Bonet i Miquel Bauçà. Amb Toti Soler i Ester Formosa va presentar el 2005 l'espectacle *Deu catalans i un rus, d'homenatge a Ovidi Montllor*. Ara resideix a Barcelona i compagina les seves feines d'escriptor amb la carrera de filologia catalana i treballs esporàdics, com el que l'ha dut els darrers mesos a ser cuiner del Terra d'Escudella de Sants.

Què tenen els joves i les vidues per estar units en un poemari?

Són dues realitats oposades i, alhora, complementàries del fet de ser humà, del fet de pertànyer a un territori de persones i de lluites. La juvenesa és una actitud militant, positiva, crítica, lluitadora. La viduitat, per contra, és l'actitud del ressentiment, del sentir-se governat, de la dignitat negociada.

Es tracta d'un poemari escrit entre 2003 i 2004 i que fins ara no ha sigut publicat, segons dius, per una decisió política... Pots entrar en detalls?

El llibre es refereix directament, i amb noms i cognoms, a personatges del món caciquil municipal català de l'illa de Mallorca. Per extensió, són els enemics de la nació catalana, siguin d'allà on siguin. Com deia Aracil, hom ha passat de la subversió a la subvenció.

Qualifiques la poesia d'avui d'"auto-complaent, autocensurada i covarda". Argumenta els tres adjectius.

Autocomaent: els autors tenen més ganes de ser escriptor que no pas d'escriure. Autocensurada: diu Miquel Bauçà que els autors catalans tenen el mal vici d'escriure pensant "què dirà aquella cosina". Covarda: escriure sistemàticament sexe o llàgrima enlloc de ràbia o sindicat humà em sembla una covardia i un fet tràgicament passat de moda. O de voltes.

Guanyar un premi com l'Ausiàs March és imprescindible per ser reconegut com a poeta?

Perquè les paraules siguin conegudes, avui dia sembla que sí. Els reconeixements solen arribar després del rigor mortis. Crec que no menteixo si dic que la condició individual d'aquest fet no m'interessa.

Cinema i Drets Humans a Lleida

EL CICLE ES CONSOLIDA
AMB UNA SELECCIÓ DE
DOCUMENTALS CRÍTICS
I CONFERENCIANTS
RECONEGUTS

⇨ Mariona Ortiz
/cultura@setmanaridirecta.info/

La Universitat de Lleida serà la seu del cicle de documentals sobre temàtiques de drets humans que començarà el 27 d'octubre i s'acabarà l'11 de novembre. Seran set sessions, al llarg de les quals s'emetrà un documental i es convidarà un ponent especialitzat en el tema que acompanyarà la projecció amb una conferència. Les temàtiques d'enguany són: el dret als recursos naturals amb la projecció del documental *Apaga y vámonos*; els mitjans de comunicació i la immigració amb *El héroe inmigrante*; el pacifisme i la desobediència civil amb *Una fuerza más poderosa*; el consum

responsable amb la reflexió del documental *Apaga y vámonos*; l'equitat de gènere amb *Defendiendo mujeres, defendiendo derechos*; el dret a un part respectat amb *Dolores de parto*, i el dret a una mort digna amb *Exit: el derecho a morir*.

Aquesta ja és la tercera edició d'aquest cicle que coordina l'associació de periodisme Fora de Quadre i que vol ser una oferta al públic lleidatà de documentals crítics i bons ponents, alhora que també es presenta com una assignatura de lliure elecció dins l'oferta universitària. L'elecció dels documentals intenta compaginar temàtiques globals (per exemple, una anàlisi del paper de la comunicació comercial en

el sistema actual de sobreproducció i sobreconsum) i problemàtiques més properes (com l'actual atenció al part a l'Estat espanyol o el tractament de la immigració als mitjans de comunicació).

Entre els ponents, hi acudirán convidats de renom com el professor d'economia de la UAB, Arcadi Oliveres i especialistes en temàtiques diverses com la directora de la revista de consum crític Opcions.

Aquest any, el cicle anirà acompanyat per una exposició fotogràfica a sobre els drets dels infants cedida per Amnistia Internacional. Es podrà visitar de dilluns a divendres a l'Ateneu Popular de Ponent durant les setmanes que duri el cicle.

El MIL, la història de Solé Sugranyes

⇨ Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

Entre els actes de recuperació de la memòria que promou l'Ateneu Enciclopèdic Popular, destaca la recent presentació del documental *El MIL*, de la realitzadora suïssa Martina Loher. Un audiovisual que aborda la història del grup llibertari en el qual va militar Salvador Puig Antich d'una manera profunda i documentada. El film centra la trama en seguir la història dels germans Solé Sugranyes, cinc dels quals van implicar-se en major o

menor mesura, en la lluita del Movimiento Ibérico de Liberación i un d'ells, Oriol, ideòleg del grup, va morir assassinat per la guàrdia civil en evadir-se de la presó de Segòvia. A partir d'una primera trobada amb Xita Sugranyes, la seva mare, es desgrana l'argument de la història. El documental desenvolupa un anàlisi sobre els postulats del MIL, que entre 1970 i 1973 va desenvolupar una lluita no només contra el règim feixista de Franco, sinó també contra el sistema capitalista i contra els partits i grupuscles comunistes.

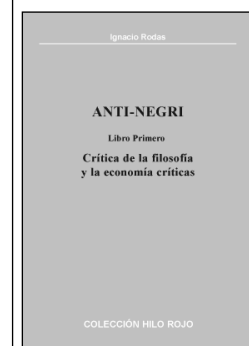
Publicitat

EDICIONES CURSO

www.edicionescurso.com
pedidos@edicionescurso.com
edcurso@edicionescurso.com

NOVATAT

Ignacio Rodas
ANTI-NEGRI Libro Primero
Crítica de la filosofía y la economía críticas
372 pàgines / 20,80 e.

Cròniques de la ciutat podrida

LA BANDA TRAPER DEL RÍO
GRABACIONES COMPLETAS
1978-1982
(MUNTSER RECORDS)
INCLOU ELS LP LA BANDA
TRAPER DEL RÍO (1978) I
GUANTE DE GUILLOTINA
(1982)
MATERIAL EXTRA: DIRECTE
AL SALÓ DIANA (17, 18 I
19 DE FEBRER DE 1978),
MAQUETA INÈDITA DE TRES
TEMES (1980) I GRAVACIÓ
EN DIRECTE DE 1981 (LLOC I DATA DESCONEGUTS)

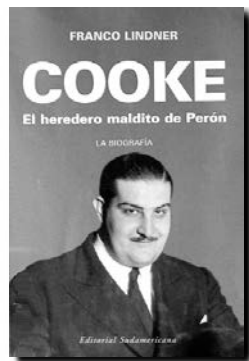
⇨ **Roger Palà**
 /cultura@setmanaridirecta.info/

La prehistòria del punk a l'Estat Espanyol té un nom: La Banda Traper del Río. Nascuts l'any 1978 a Cornellà de Llobregat, la banda de Tío Modes i Morfi Grei va tenir una vida efímera i tumultuosa, però va deixar impresa una pàgina bàsica de la història de la música del país sense la qual no es pot entendre l'esclat del rock radical català durant els anys 90. Abans que La Polla Records, abans que Kortatu, abans que ningú: quan el més dur que podies escoltar era Ramoncín, La Traper era nitroglicerina pura. Bandes com Inadaptats li deuen gran part de la seva essència.

La Traper va escriure amb el tema "Ciutat podrida" —única cançó en català que van enregistrar— un himne per a tota una generació que va renegar tant de

la nova cançó com dels galàctics i psicodèlics, al seu temps, també renegaven dels cantautors. Aquesta nova reedició de la seva obra inclou els dos discos bàsics de la formació i material inèdit molt interessant, entre el qual destaquen més cançons en català —fins ara no publicades en disc: "Dona" i "El 600 (Tina els dits)". Destaca sobretot el primer disc, una descàrrega brutal d'adrenalina punkarra en estat pur. Parlem de cançons com "Curriqui de barrio" —"Soy curriqui de barrio, soy amigo del obrero/soy enemigo del sistema y le pienso pegar fuego"—, o "La regla" ("Mama, mama, que tengo miedo/Mama, mama, que tengo sangre"), el presumpte primer single del grup, que cap ràdio es va atrevir a radiar. Altres títols: "Nacido del polvo de un borracho y del coño de una puta", "Meditación del pelos en su paja

matinera" o "Venid a las cloacas". L'entrada del cavall al grup —el cantant Morfi Grei n'estava completament penjat— i les mogudes amb les discogràfiques van acabar deixant inèdit el seu segon disc, enregistrat l'any 1982 —va arribar a sortir un single, "Tu pistola no me mola"—, fins que va ser reeditat per Munster Records deu anys després. El grup es va tornar a reunir, van editar un directe i un nou disc bastant prescindible, Mentemblanco (Munster Records, 1994). Una història tumultuosa que va tenir el seu epíleg amb la mort de Tío Modes, l'any 2004, després d'anys de cirrosi. El llibre-disc inclou extractes del llibre de Jaime Gonzalo Escupidos de la boca de Dios, per permet al lector fer-se una bona idea de què anava la cosa. En tot cas, un document imprescindible per entendre les arrels del rock radical català.

Cooke: el heredero maldito de Perón

FRANCO LINDNER | EDITORIAL SUDAMERICANA | JUNY 2006 | 331 P. | ISBN 950-07-2745-5

Un dels tòpics quan coneixes una persona argentina passa per preguntar-li per la ideologia del peronisme: un moviment d'esquerres?, de dretes?, antiimperialista?, feixista?, popular?, guerriller? militar?, repressor?, sindicalista?... Franco Lindner ens ajuda a entendre-ho novel·lant una possible biografia d'un personatge clau de l'esquerra peronista, que desenvolupà la seva vida política des d'abans del primer govern del General, com a diputat, delegat i hereu de Perón després del cop que el desterrà, fent costat al Che a Bahía de Cochinos, al Maig de 68, i com a influència i referent de les guerrilles argentines d'Uturuncos i Montoneros.

El llibre segueix la línia del gènere que un altra argentí, Rodolfo Walsh, inaugura a finals dels 50 amb Operación Masacre, gènere que uns anys després es popularitzaria com a Non Fiction amb la publicació d'A sang freda, de Truman Capote. Citant la sinopsi: "...el protagonista d'aquest llibre expressa com ningú la tensió entre marxisme i peronisme, el còctel impossible. La seva biografia és la història d'un fracàs, però també la d'una utopia que va aconseguir encolumnar molts dels polítics que avui governen l'Argentina". Si voleu donar un cop d'ull a les primeres pàgines del primer capítol: <http://www.lapoliticaonline.com.ar/admin/bo/News/Uploads/newsFile1016.pdf> L.B.

Un matrimoni de Boston

AUTOR: DAVID MAMET | DIRECCIÓ: JOSEP M. MESTRES |
 INTÈRPRETS: ANNA LIZARAN, MARTA MARCO I EMMA VILARASAU
 | TEATRE LLIURE, ESPAI LLIURE | FINS EL 19 DE NOVEMBRE

Ha passat un any de l'estrena d'Un matrimoni de Boston i ara torna als escenaris del Lliure. El matrimoni entre persones d'un mateix sexe ja no és cap novetat al nostre país. Potser ho comença a ser el divorci entre persones del mateix sexe... I aquí tornem a tenir l'Anna i la Claire barallant-se i estimant-se dins d'un matrimoni "fora de la llei" i sota l'atenta mirada de la Catherine. Unes dones que tenen més de cent anys, però que llueixen radiants i se'ns assemblen molt... Mamet, que sap que tots els matrimonis, siguin dels sexes que siguin, tenen necessitats i mancances semblants, se centra en la parella formada per Anna i Claire i ens n'explica la seva recomposició... Anna i Claire, els dos personatges que conformen aquest matrimoni de Boston, són dues victoriantes avançades a la seva època,

dues dones progressistes... però molt sui generis. Anna, una dona plena de contradiccions, capaç de conciliar sense massa problemes la seva afeció a les joies cares i a l'estudi de la Bíblia; tenir-se per una dona d'allò més progressista i comportar-se de manera brutalment classista i xenòfoba amb la seva donzella Catherine; viure lliurement la seva opció sexual i el seu amor per Claire, lluitar per la causa feminista i ser la "mantinguda" d'un senyor molt ric... Claire, encantadora, amoral i cinica, sobtadament enamorada d'una noia jove, s'aferra a la que creu que és la seva darrera oportunitat de ser feliç. Totes dues tenen un passat d'amor i amistat juntes i un futur ple d'incerteses... I Catherine, la donzella, observa les evolucions d'aquestes dues dones i en pren bona nota, mentre desperta a la vida, al sexe i a l'amor. L.B.

Ca la Dona

NÚM. 54
 SETEMBRE 2006
 1,80 EUROS

Després de reflexionar sobre els espais feministes en moviment i constant transformació, des de la revista del col·lectiu feminista Ca la Dona, han decidit que ha arribat el moment d'aprofundir en el tema. Per fer-ho, dos espais de dones, diferents entre ells, però igual d'interessants ens presenten com són i quina és la seva manera de fer: Entredós, ubicada a Madrid i La Casa Internazionale delle Donne, de Roma.

Aprofitant la visita al nostre país, Ca la Dona ha tingut la sort de poder entrevistar a la Zillah Eisenstein, destacada activista, educadora i investigadora feminista i socialista nord-americana.

La Begoña Zabala, d'Emakunde Internazionalistak, ens donarà els punts claus per entendre el procés de pau del País Basc des de la mirada feminista. I des de molt més lluny, la Maria José Leon ens explicarà el fenomen dels sugar daddies a Namíbia.

També cal destacar que hi ha una nova secció, presentada per Les Tress Posttraumàtic i titulada Exercicis Espirituals, i la ressenya de les pel·lícules Tu vida en 65' i La Memòria interior. L.B.

Bona nit, i bona sort

TÍTOL ORIGINAL: GOOD NIGHT, AND GOOD LUCK |
 DIRECCIÓ: GEORGE CLOONEY | INTÈRPRETS:
 DAVID STRATHAIRN,
 ROBERT DOWNEY JR.,
 PATRICIA CLARKSON, RAY
 WISE, FRANK LANGELLA, JEFF DANIELS, GEORGE CLOONEY, TATE DONOVAN, THOMAS MCCARTHY, MATT ROSS, REED DIAMOND | DISTRIBUÏDORA: MANGA FILMS | 2005

Arriba en dvd la versió en català de la pel·lícula Bona nit, i bona sort, del director George Clooney, que ens situa als Estats Units dels anys 50 durant la cacera de bruixes del senador Mc Carthy contra els comunistes i contra tots aquells acusats de ser comunistes, o sigui, d'estar massa a l'esquerra del que el Govern podia permetre.

És en aquest ambient, que un programa de notícies i reportatges de la cadena televisiva CBS, Good Nigth, Good Luck, informarà a la ciutadania dels mètodes poc ortodoxos utilitzats pel senador en la seva cacera de comunistes. Una reflexió sobre el món de la comunicació i la seva manipulació molt actual en els temps que corren. L.B.

cultura@setmanaridirecta.info

RECOMANEM

FESTIVAL EUSKAL HERRIA SONA 9ENA EDICIÓ
 Del 3 de novembre a l'1 de desembre, l'Euskal Herria Sona 2006 continua sent un festival de referència de la cultura basca en l'extens panorama musical i cultural de la nostra ciutat. Un cop més l'objectiu principal és traslladar l'actual panorama musical i cultural basc als carrers i places de la nostra ciutat duent una petita mostra del panorama musical que existeix actualment a Euskal Herria. Aquesta novena edició es durà a terme durant tot el mes de novembre. El cartell del festival el podeu veure a <http://blog.euskaletxeak.org/>
 Si desitjessiu qualsevol altra informació o estiguessiu interessats en contactar amb nosaltres podeu localitzar-nos totes les tardes a:
CENTRE CULTURAL EUSKAL ETXEA
 Placeta Montcada 1-3, 08003 Barcelona
 Tel.-93.310.22.00 Fax.-93.268.40.80

FIRA ALTERNATIVA DE GIRONA
 Un any més, les festes alternatives proposen tot un seguit d'activitats diferents de les que proposa l'ajuntament durant les Fires i Festes de Sant Narcís que comencen el dia 27 d'octubre. L'espai més festiu és el de les Barraques on hi ha 24 entitats. A part dels concerts i castanyades, a més, hi ha actes puntuals que es realitzen a la ciutat com ja el tradicional Bicicrucis, que enguany arriba a la tercera edició. L'organitza el Barrufet Rondinaire i hi col·labora el col·lectiu Mou-te en bici. Surt divendres 29 a les 9 del vespre de la plaça de Catalunya i el recorregut passarà pel Centre Social la Màquia, el bar la Lluna, l'Ateneu 24 juny, el bar la Placeta, el Casal Independentista el Forn, i el Cau del Llop.
 Preu: 6 euros (inclou una canya a cada bar del recorregut, una samarreta i un llum per la bicicleta).

ARTS VISUALS, DIVULGACIÓ, ARTS ESCÈNIQUES, MÚSICA

DIMECRES 25

DRAMATÚRGIA CONTEMPORÀNIA DE LES ILLES BALEARS
 Obrador de la Sala Beckett. 21h
 Carnatge, de Vicent Ferrer. Premi Ciutat d'Alcoi 2006.
 Direcció de Victoria Szpunberg, amb Carles Cruces, Laia Martí, Anabel Moreno, Andreu Rifé, Arnau Vidal i Marta Aliguer (Entrada gratuïta a totes les activitats).
 L'Obrador de la Sala Beckett presenta el cicle de lectures dramatitzades d'obres escrites per autors vius de les Balears, un cicle que vol deixar constància de la diversitat i la vitalitat de l'escriptura teatral a les nostres illes. El cicle és organitzat per l'Associació d'Escriptors en llengua catalana i la Fundació Teatre Principal de Palma.

DIJOUS 26

Jornades: Què hi ha al darrere del que mengem?
 Plaça Sant Agustí Vell, 15. Barcelona. 20:30h
 Organitza: Xarxa de Consum Solidari
 A partir d'una mostra de diferents pel·lícules i documentals, es faran debats sobre comerç internacional, les relacions nord-sud, de l'agricultura i l'alimentació, de la fam, de gènere, etcètera. L'objectiu és reflexionar sobre les causes de les injustícies d'avui per mostrar i construir alternatives.

Jam oberta
 c/Aurora,26. Barcelona. 18:00
 (Entrada lliure)
 Organitza: Telenoika
 Proposen agafar els "catxarros" i anar a punxar a la jam oberta

DISSABTE 28

TALLER DE CUINA MARROQUÍ
 De 12h a 18h
 Places limitades
 Gratuït!
 Kasal Jove de Roquetes
 Vidal i Guasch 16(baixos)
 93.276.92.71
 L4 Via Julia

CONCERT: LA PENÚLTIMA EN LA LOKE?
 Lloc: Plaça Espanyola. Hospitalet de Llobregat
 Hora: 22h fins les 5:30h
 22h "Flashes" amb teatre, clown i ball
 23h Concert amb Dumbala Canalla i després...DJ Pepinho i Dj Loke-kerias

ANIVERSARI DE LA FALCATA
 6 anys de Falcata a Lleida
 Durant tot el dia
 Concerts, menjars i activitats variades

DILLUNS 30

LA UAB DISCRIMINA
 Plaça Cívica de la UAB. Bellaterra. 13h
 En Pau i en Miquel no surten a les llistes de l'Autònoma perquè són transsexuals. Fa dos anys que demanen a la UAB que els canviï els noms a les llistes internes i llocs als quals tenen accés professors i alumnes (listes de classe, campus virtual, correu electrònic...). Per aconseguir que la seva demanda prosperi demanen a estudiants i professors que els donin suport dilluns a la concentració.

DIMECRES 1

2n torneig de futbol "Contraquesta merdademón quensvolenfer"
 Parc de Vista Alegre. Girona. 16h
 Obert a tothom que hi vulgui participar i "treure el fetge per la boca corrent darrera una pilota"
 Organitza: elsud.org
 Per segon any consecutiu, i en el marc de les fires populars que s'organitzen per aquestes dates a la ciutat de Girona, des del sud.org us conviden a participar en aquest esdeveniment esportiu. Hi haurà servei de bar i premis pels guanyadors.

6 de NOVEMBRE

CONCENTRACIÓ
 A les portes dels jutjats del passeig de Lluís Companys de Barcelona a les 9h del matí
 Inici del judici als assassins de Roger Albert, apunyalat a Gràcia l'any 2004

Del 13 al 26 de NOVEMBRE

EXPOSICIÓ
 De dibuixos del artista compromés malagueny J. KALVELLIDO
 Local de CNT-Ponent, Rambla Ferran 30. Lleida

SORTIM DE CASA

MANIFESTACIÓ
 contra els abusos de poder
 27 de octubre del 2006 a les 19h.
 plaça Catalunya de KorNeYa, Metro L5 Gavarra

MANIFESTACIÓ
CONTRA ELS ABUSOS DE PODER
 A les 19h, a la plaça Catalunya de Cornellà de Llobregat
 Porta la teva cassola per fer més soroll.
 Després de la manifestació hi haurà "kafeta" amb tapes variades i actuació teatral a càrrec de Z.I.A. Guantazo amb la obra "Micromental world"
 Al CSO Banka Rota, al carrer Rubió i Ors.

NO OBLIDEU...

Dilluns 30 de setembre s'emeta el documental "De parto" a les 23.40h a La2, en el programa DOCUMENTOS TV.
 Un interessant reportatge sobre l'atenció a l'embaràs i el part a l'Estat espanyol.

La indirecta

L'ENTREVISTA // FERRAN GALLEGO, HISTORIADOR

“El PP no és un partit d'extrema dreta, però sí és votat per la gent d'extrema dreta”

↳ Sergi Picazo
/entrevista@setmanaridirecta.info/

És professor, historiador i exdirigent del que a ell li agradaria que es digués PSUC. Se'n va anar cap a casa ara fa uns mesos perquè n'estava fart d'algunes coses de la política. Ara, com a mínim, té més temps per llegir —només a casa seva, ja hi ha uns 20.000 llibres— i per escriure investigacions com *De Múnic a Auschwitz. Una història del nazisme, 1919-1945* i *Por qué Le Pen*. Sorprenentment, aquest comunista d'antic s'ho sap pràcticament tot de l'extrema dreta: des de Hitler fins a Ynestrillas.

Et tornaràs boig de tant llegir?
No. El problema és que no sé on tinc alguns materials, sobretot algunes revistes.

I de tant llegir sobre l'extrema dreta no t'acaba afectant.
Tampoc. T'acaba donant la complexitat del fenomen: veus que tenen de vegades un discurs formalment quasi d'extrema esquerra. El meu pare era falangista i es va morir pensant que no havia aconseguit fer la revolució que ell volia fer. No són conservadors, aquesta gent està a favor de la revolució però només nacional. Canvien el subjecte de classe social pel de comunitat popular o de nació enfrontada als problemes de fora. Són autèntics patriotes.

L'extrema dreta s'aprofita dels problemes reals de la gent

L'ultradreta ha guanyat vots només per pur patriotisme a Bèlgica, a Suïssa, a Alemanya, a Holanda...?
L'ascens de l'extrema dreta és el d'una vella coneguda. Als anys 80, Europa líquida les condicions polítiques, socials i econòmiques posteriors a la Segona Guerra Mundial. La gent és conscient que el creixement s'ha acabat a partir de la caiguda del mur i del desmantellament de l'Estat del benestar. Una de les respostes populars a aquesta agressió, davant la crisi de l'esquerra, és el sorgiment d'una nova extrema dreta populista. Depenent de cada país, pren un accent diferent: als països nòrdics, lluita contra els impostos; o a França, per la

Samuel Rodríguez

identitat i la seguretat. L'extrema dreta dona respostes immediates, simplistes i càlides sota un principi identitari i comunitari. Connecta amb el sentit comú més bàsic de la gent: “tots els polítics són uns venuts”, “acabem amb la democràcia parlamentària”, “l'immigrant et roba la feina...
Com han pogut tornar a Europa?
S'aprofiten dels problemes reals de la gent. No s'ho inventen. La gent és conscient que la democràcia és imperfecta. La globalització provoca problemes d'identitat, i ells ho critiquen; l'atur creix, i ells defensen els treballadors del país; els polítics es perceben com a llunyans i corruptes, i ells proposen una altra democràcia. Els votants del Front Nacional viuen als barris de la perifèria de París, sense serveis públics i amb tots els conflictes de la multiculturalitat. No viuen als barris dels rics.

Per què l'esquerra ha desaparegut dels suburbis?
La política és com un ecosistema. Quan desapareix una espècie, n'apareix una altra. L'esquerra d'Itàlia, França o Alemanya va desaparèixer amb el postfordisme. Els partits comunistes van perdre la seva base material quan van desaparèixer les fàbriques, és a dir, la producció industrial. Els treballadors d'ara ja no es veuen com a classe obrera. El nou capitalisme és molt diferent: ha trencat el mode de producció del segle xx.

Posa'm un exemple.
El vot del Front Nacional va créixer als anys 90 a les regions franceses devastades industrialment. El conflicte social ja no és entre classes, sinó que es percep com

una lluita entre els ciutadans francesos i una cosa que ve de fora com l'immigrant, la multinacional estrangera o les resolucions de la Unió Europea. Le Pen diu que França ha perdut la seva sobirania i seguretat nacional enfront la inversió estrangera. El seu èxit actual és el resultat de molts anys de feina als barris populars i amb un atur elevat.

El PP busca el volt de l'extrema dreta

El seu límit és un 20%?
Bé, no ho sé. Però el perill no és aquest. Hitler va guanyar les eleccions amb un 33%. Es poden guanyar espais molt poderosos per mitjà de pactes amb la dreta tradicional tot i tenir pocs vots, com va succeir a Itàlia amb Berlusconi. No es tracta només del nombre de vots de l'extrema dreta, sinó de la capacitat d'influenciar i contaminar en la política d'un país. Per evitar que la gent voti l'extrema dreta, els partits de dreta i alguns d'esquerra fan un discurs d'extrema dreta per no perdre vots. Així es normalitzen arguments que són d'una minoria.
A tot això li podem dir feixisme o neofeixisme?
El feixisme és una ideologia política que defensa el partit únic, el militarisme i l'autarquia. Els moviments d'extrema dreta d'ara no tenen res a veure amb els anys 30: ni els feixistes d'ara, ni tampoc els comunistes, parlen en termes ni

aiqueuen les banderes d'aquells anys. No tenen res a veure amb Fuerza Nueva i el 18 de juliol.

I el PP és d'extrema dreta?
No. Això és fals. El PP no és un partit d'extrema dreta: hi ha una vessant liberal-conservadora i una altra que escolta la COPE. El que sí és veritat és que el PP és votat i busca el vot de gent d'extrema dreta. Molta gent del PP, si visqués a França votaria a Le Pen o si visqués a Itàlia, votarien a Fini. El PP és mou per l'Estat confessional, contra l'homosexualitat o contra Catalunya, temàtiques que no són liberals, són d'ultradreta. Tenen una actitud d'extrema dreta quan insulten, són violents i intolerants o quan diuen que hi ha coses que no volen ni tan sols discutir.

Hem oblidat els orígens del PP.
El PP es va crear com a Alianza Popular a finals de 1976 per evitar un procés constituent a Espanya. Volien impedir una ruptura política i defensar la legitimitat del règim franquista. Per exemple, l'últim president de Franco, Carlos Arias Navarro, es va presentar com a candidat per Alianza Popular al Senat. Encara avui no condemnem la dictadura de Franco i, en canvi, defensen l'equivalència moral entre els que lluitaven contra el feixisme i els que ho feien contra la República durant la Guerra Civil. El PP té un problema de normalització política perquè no ha reconegut els errors del passat, com sí ha fet la democràcia-cristiana d'Alemanya o d'Itàlia.

I per què no ho fa?
Perquè bona part del seu electoral té una visió positiva de la dictadura de Franco. ●

Vocació de votació

↳ Matthew Tree
/opinio@setmanaridirecta.info/

Només he votat una vegada en ma vida, als divuit anys, cosa que vaig fer amb molta il·lusió perquè era un il·lús en aquella època, però no durant gaire temps perquè després de votar vaig tenir una sensació de desengany i d'imptència en veure que el partit que havia votat no només no havia guanyat sinó que, a més a més, havia començat a dir i fer unes coses amb les quals no estava gens d'acord, de manera que vaig acabar sentint un defalliment anímic, de client estafat, de criat bufetejat.

Votar és regalar el poder que per dret pertany a tots nosaltres, a quatre gats més inconstants que un gos en zel

En fi, votar, vaig concloure, és regalar el poder que per dret pertany a tots nosaltres, a quatre gats més inconstants que un gos en zel. Amb quina alegria, doncs, vaig descobrir al cap de poc que hi havia molta gent —anarquistes, llibertaris, àcrates— que havien arribat a unes conclusions ben semblants.

Per això, m'ha sorprès que de cop i volta força gent gens sospitosa de donar suport a aquesta maqueta de democràcia que ens ha tocat, ara volen que els immigrants tinguin el dret a votar. Per a què? Un immigrant, potser, traurà més profit de la nostra classe política que un català de soca-rel? Un immigrant se sentirà més lliure pel fet que hagi ajudat a instal·lar el senyor José Montilla o el senyor Artur Mas a la butaca preferent de la casa al costat del zoològic? Potser fariem més santament si expliquéssim als immigrants aquella vella i sàvia dita que diu que si votar podria canviar alguna cosa, seria il·legal.

